

TARLA KUŞUYDU JULIET

(How Now, Juliet)

Yazan :

EPHRAIM KISHON

Çeviren :

HALE KUNTAY

ONK AJANS LTD. ŞTİ.

İnönü caddesi, 23/7

Taksim / İstanbul

Tel.: (212) 249 86 02/03 ♦ Faks : (212) 252 51 53

e-mail : karaca@onkagency.com

KİŞİLER:

ROMEO MONTAGUE, 49 yaşında }
RAHİP LORENZO, 89 yaşında } aynı sanatçı

JÜLIET MONTAGUE-CAPULET, 43 yaşında }
LUKRETİA, Kızları, 14 yaşında } aynı sanatçı
JÜLIET'in DADISI, 75 yaşında }

WILLIAM SHAKESPEARE, ölü yazar, 52 yaşında

YER: VERONA

YIL: 1623

ŞARKILAR VE MÜZİK:

	Nota	Tekst
1.- Birinci perde giriş müziği.....	Sahife 3	
2.- Romeonun bulaşık şarkısı.....	" 4	10
3.- Düet - Romeo ve Dadı.....	" 6	15
4.- Romeo - İntermezzo....	" 8	17
5.- Jüliet'in duası.....	" 9	22
6.- Rahip Lorenzonun girişi.....	" 13	
7.- Düet Jüliet-Romeo (çocuk şarkısı)...	" 14	36
8.- Ara'dan önce müzik.....	" 18	

A R A

9.- İkinci perde giriş.....	" 18	
10.- Romeonun Lisa'ya aşk şarkısı	" 20	48/49
11.- Jüliet'in büyü şarkısı.....	" 27	52
12.- Shakespeare'nin monoloğu.....	" 30	55
13.- Final müziği.....	" 33	

BİRİNCİ KISIM

MONTAGUE çiftinin Veronadaki evleri. Daha doğrusu, acınacak durumdaki yatak odası ve yemek odası diye de, mutfakları (sol köşede).

Möbleler, renkli duvarlar, gerilmiş çamaşır ipi, yaldızı dökülmüş Elisabeth çağından sütunlar, tarihsel bir iddiada bulunulmamalı, realist olmalı. Seyircinin açısından, sahnenin ortasında çarpık duran bir karyola. Karyolanın iki yanında gece masaları, üzerinde: meyva ve bisküvi gibi yiyecekler.

Bunun dışında bir mutfak masası, iki sandalye, bir çamaşır sepeti, bir tualet masası, bir demir ocak ve içinde kirli çanak çömlek birikmiş bulaşık yalağı. Varlıklı geçmiş günleri anımsatan perişan bir görüntü. Bazı değerli öteberi yok değil, örneğin şamdanlar, kristal şişeler, küçük heykelcikler ve bunlara benzer işe yaramayan öte beriler dağınıklığı vurgulamakta. Yan taraftaki yırtık perdeli büyük pencerenin önünde tahta oyma bir sandık, içi darmadağın. Ana giriş kapı arkada, ortada. Sağda ve solda birer kapı. Biri banyoya. diğeri kızları LUKRETİA'nın odasına açılmakta. Bunların dışında, yandaki duvarlarda, Shakespeare'nin ruhunun girip çıkacağı gizli kapılar.

Oyuncuların giysileri çağa uygun, Shakespeare stilinde, ama mutlaka gerçekçi olmak şart değil.

Perde açıldığında, sabahtır. Sahne karanlık, perdenin yırtıkları arasından güneş geniş karyolaya vurmakta. MONTAGUE çifti uyumaktalar. Fon müziği. ROMEO'nun horultusu ile karışır.

Dışarda horoz öter. Horultu birden kesilir, müzik devam eder.

ROMEO, yatağın içinde oturur, gerinerek esner. Kıloludur, arkasında çizgili bir gecelik. Başındaki takke yana kaymıştır. Gözlerine bağlamış olduğu çorabı çenesine doğru çeker, çorap kolye gibi boynunda sallanır. Karnının üzerindeki lastik torbayı geceliğinin içinden çıkartır, yataktan iner, terliklerini arar, uykulu uykulu pencereye gider, tekrar öten horoza italyanca küfrederek, perdeyi açar, sahne aydınlanır. Terliğinin tekini açık pencereden fırlatır, Horozun telâşlı sesi gelir, sonra kesilir.

ROMEO, çamaşır yığını arasından giysilerini bulmaya çalışır, çorabının tekini bulur.

ROMEO: Çorabımın teki nerede? Santa Madonna....Ma che porcheria che puzza....Jüliet, çorabımı bulamıyorum!

JÜLIET: (yaygının altında. Cevap vermez.)

ROMEO: (Yerdeki kılıcının üzerinden tökezler) Yahu dün akşam buradaydı.....Jüliet, nerde çorabımın teki?

JÜLIET: (yaygının altından) Bilmiyorum Momo, bilmiyorum.

ROMEO: Bağışla sevgilim, uyandırmak istemedim...uyu kuzucuğum... birini buldum da, ötekini....hah! (boynunda sallanan çorabı görür, çeker ve aksıra-öksüre banyoya gider, orada gümbürtü ile aksırır)

JÜLYET: (birden yatağında dimdik oturur. Başında bigudili, perişan bir sarı perük. Hemen gözlüğünü takar, baş ucu masasından bir bisküi alıp, ağzına atar ve çiğneyerek yatağından çıkar, geceliğini sıyırır, altından gündelik giysileri görünür. Tualet masasına oturur, bigudili perüğü, taranmış diğer bir perükle değiştirir, ve makyaja başlar, ayna yerine, halka bakmaktadır. Bu arada ROMEO'nun banyodan bol su ile yıkanmasının sesi gelir.)

JÜLİET: (seslenir) Momo! Depodaki suyu gene bitireceksin!.....
(ocağa gider) Kahvaltı edecekmisin?

ROMEO: (banyodan) Evet. Kahve! Sıcak olsun!

JÜLİET: Emredersiniz...kahve...sıcak olsun.(ocak başında)

ROMEO: (banyodan çıkar. Giyinmiştir. Omuzlarına kadar dökülen bir perük takmıştır. Elleriyile önünde tuttuğu lastik torba ile bir kaç bale adımı atar) Un-deux-trois ve un-deux-trois ve birinci pozisyon ve un-deux.....

JÜLİET: Bırak çocukluğu, Momo! Sabah sabah başka işin mi yok..? Momo! Yapmasana! İlle de zavallı Lukretia'yı uyandıracaksın, değil mi? Off, aman, aman....(çatlak ve kulpu kırık kahvaltı servisi ile sofrayı kurmuştur.)

ROMEO: Neden Lukretia zavallı olsun?

JÜLİET: Senin gibi bir babası olduğundan...Ayrıca da uyumak istiyor.

ROMEO: Demek küçük hanım uyumak istiyor, he? Uykusuna düşkünse eve biraz daha erken gelebilir....sabaha karşı saat dörtte geldi!

JÜLİET: Kaçta geldi dedin?

ROMEO: Saat dörtte, hem de dört ayağı üzerinde. Yalpa vurarak, emekliyerek, yuvarlanarak, evet, eve öyle geldi senin kızın.

JÜLİET: (kocaman bir turp soymaktadır) Yalnız mıydı?

ROMEO: (Lükretia'nın odasına göz atar) Belli değil. Kendisi yatağın altında uyuyor. (masaya döner) Dün gece gene duvarlara bir-şeylen karalamış: 'Hiç bir şey uzun ömürlü olamaz!'

JÜLİET: Acaba ne demek istiyor?

ROMEO: Bilmem. Gene düzene karşı bir şeydir.

JÜLİET: Bu enayi torbayı hep böyle kucağında mı tutacaksın?

ROMEO: İster tutarım, ister tutmam! (torbayı yatağa atar)

JÜLİET: (Fırının kapağını kapatmaya uğraşır. Oyun süresince bu kapak açılıyacaktır.) Madre mia santissima! Allah kahretsin!
Momo, bunu ne zaman tamir edeceksin, he?

ROMEO: Yarın. (arkasına geçmiş, ona sarılmak ister)

JÜLİET: (onu iter) N'Oluyorsun be? Beni rahat bırak; rahat bırak, dedim. Sabah sabah böyle şeylerden hiç hoşlanmadığımı bilirsin...
Momo! Ay, nen var senin?

ROMEO: Nem olsun? Keyfim yerinde, o kadar. Mutluyum. Sevimli bir ailem var. Eşsiz bir de karım....Jüliet, inan bana, partide ilk gördüğüm günkü gibi seni seviyorum.. Bakışlarım sana takılır takılmaz o an nasıl aşık olmuştum? Ne demiştin, he..?

(koltuğa gömülür, turpu ısırarak:)

AH, PARLAK YANMAYI ÖĞRETİYOR MEŞALELERE!

BİR HABEŞİN KULAĞINDAKİ MÜCEVHER GİBİ

ASILMIŞ SANKİ GECENİN YANAĞINA:

ÖYLE ZENGİN BİR GÜZELLİK Kİ, EL SÜRMEME GELMEZ

ÖYLE DEĞERLİ Kİ, FAZLA GELİR YERYÜZÜNE!

(kendi sesine kulak verir)

Fena değilmiş.....

JÜLYET: (masa başında sararmış bir gazeteyi okumakta, başını kaldırmadan)
Evet, evet...biliyoruz canım....çok güzel, çok güzel. Yalnız yetti artık, temcit pilâvı gibi.....Momo!

ROMEO: (Halâ çığneyerek)

RUHUM BU, ADIMLA ÇAĞIRAN BENİ!

GECELEYİN NE GÜMÜSLÜ BİR SES VERİR

SEVENLERİN DİLLERİ,

DİNLEYEN KULAKLARA EN TATLI MÜZİK ODUR!

Hay Allah! (üzerine kahve dökmüştür, lekeyi silmeye çalışır.)

JÜLİET: AH ROMEO, NEDEN ROMEO? Neden dikkat etmezsin? Buyrun, berbat ettin elbiseni....

ROMEO: Kimse anlamaz, soylu ailemizin arması sa nırlar.

JÜLİET: Obur sen de...Başka isim yokmuş gibi bütün gün senin eşyalarını yıkıyorum. Tek başıma. Bir hizmetçimiz bile yok....Çek karnını içeri!

ROMEO: (bozulmuştur) Bu karnımın çekilmiş hali....kahve zaten berbattı!

JÜLİET: Para ver de iyisini alayım.

ROMEO: Tadı da berbat, kokusu da berbat. Kokusu neyi hatırlattı biliyormusun? Eczacının sattığı zehiri. Önce hiç istememişti satmak ama.....

- JÜLIET: Gözünü seveyim, Momo, bu eski hikâyeleri dinlemekten bıktım.
- ROMEO: Peki, Signorina Montague, anlatmıyacağım ama eski ile ilgili bir şey sormak istiyorum. Bugün ayın kaçı?
- JÜLIET: (aklı başka yerde) Bilmiyorum.
- ROMEO: Bugün evlenme günümüz.
- JÜLIET: Ah Momo, kahvaltı ederken konuşmasını sevmediğimi bilirsin, gene de
- ROMEO: Bilişim de ama ne yapalım ki bugün evlenme günümüz. Tam otuz yıl önce bugün evlenmiştik.
- JÜLIET: (ilgisiz) Ya, öyle mi? (birden uyanır) Ne dedin? Evlenme günümüz mü...? Olamaz!
- ROMEO: Neden olmasın? Bana inanmıyorsan o üç kâğıtçı Rahip Lorenzo'ya sor. Nikâhımızı o kıymıştı, hatırlaması gerek. Git, sor!
- JÜLIET: Bir dakika Momo, biz seninle 16 Ekim 1594 günü intihar etmedik mi?
- ROMEO: Ettik..
- JÜLIET: Bugün ayın kaçı?
- ROMEO: (hesap eder) Galiba haklısın...o zaman....evet o zaman tam yirmidokuz yıl, sekiz aydır evliyiz. Az mı? Güzel geçti yıllar, değil mi?
- JÜLIET: Güzel geçmiş! Hıh! Belki sence! Bırak da gazeteyi okuyayım...(kendi kendine) Evlenme günümüzmüş! N'olmuş yani?
- ROMEO: (romantik) Kilisenin avlusu gözümün önünde....Allah korudu, ya gözünü bir dakika geç açmış olsaydın ve beni ölü sanıp o zehri içseydin...??
- JÜLIET: (gazete okumakta) Kahveni iç!
- ROMEO: Evet, bir dakika geç açsaydın: morto!
- JÜLIET: (umursamadan) Ya....evet....
- ROMEO: Sen beni dinlemiyorsun!
- JÜLIET: (ilgisiz) Dinlemez olur muyum canım...kilise avlusu, zehir.... Momo! Yani ben gözümü bir dakika geç açmış olsaydım.....yani sen o zaman....? Ay sus!
- ROMEO: (evet anlamında başını sallar) Morto!
- JÜLIET: Sus, içim fena oldu!

ROMEO: Öyle olacaktı. Gençtim, heyecanlıydım, çılgınlar gibi aşkıttım ve az kalsın senin açık mezarın başında intihar edecektim.

JÜLİET: Sus! Sus!

ROMEO: Sana deliler gibi aşkıttım.....Ta şurama kadar. (kulaklarını gösterir)

JÜLİET: (bakmadan aynı işareti tekrarlar) Şurana kadar.

ROMEO: (elinde kahve fincanı ile kalkar, JÜLİET ondan susmasını istemesini Umursamadan, konuşarak gider-gelir.)

AH, SEVGİLİ JÜLİET,

NİÇİN BÖYLE GÜZELSİN HALA?

YOKSA İNANAYIM MI O ELLE DOKUNULMAZ

ÖLÜMÜN SANA GÖNÜL VERDİĞİNİ?

O İĞRENÇ CANAVARIN SENİ BU KARANLIKTA

SEVGİLİSİ OLASIN DİYE SAKLADIĞINI?

(kahvesinden bir yudum alır)

EY DOĞRU SÖZLÜ ECZACI; NE

ÇABUK ETKİLİYOR İLAÇLARIN

İŞTE BİR ÖPÜCÜKLE ÖLÜYORUM.

(JÜLİET'i öpmek ister)

JÜLİET: Çekil başımdan. Allah aşkına rahat bırak beni.

ROMEO: Beni dinlemiyorsun...

JÜLİET: Ay dinledim: eczacı, zehir, öpücük, morto!

ROMEO: Sözle anlatamıyacağım kadar güzeldin.....o açık mezarın içinde.... bembeyaz duvağınla....bembeyaz zambakların arasında....mermerden bir heykel gibi,,,,

JÜLİET: (okumasına devam etmektedir) Nm...mermerden ya.....

ROMEO: Ve birden kıpırdadın! Kaşındın! (dizini kaşır) Dizini kaşıdan ve doğruldun. Dehşet içinde kalakalmıştım. Zaten sinirlerim son haddinde gergindi....Biliyorum, kiliseye gizliden giren o herif var ya, o herif, bütün bunlara sebep hep oydu.....Sevgilin olan o Paris!

JÜLİET: (birden gözleri parlar) Ah Paris, ah, o ne erkekti!

- ROMEO: (anlamamzlıktan gelir) Orasını bilemem. Bildiğim tek şey, senin açık mezarının başında onu öldürmüş olduğumdur. (yerden kılıcını alır, bir kaç eskrim hareketi yapar)
DURMA, GİT ARTIK! YAŞA DA, İLERDE BİR GÜN DE Kİ,
BENİ KAÇMAYA ZORLADI DELİ MERHAMET.
(ve eskrim hareketleri)
BENİ KIŞKIRTIYORSUN HA?
AL ÖYLEYSE OĞLUM!
- JÜLIET: Övünüp durma, Momo, onu sırtından vurduğunu bilmeyen yok!
- ROMEO: Kaçan erkek sırtından vurulur. Kahve soğuk.
- JÜLIET: Fincana koyduğumda sıcaktı.
- ROMEO: Soğuktu.
- JÜLIET: Sıcaktı.
- ROMEO: (bağırır) Soğuk, soğuk, soğuk!
- JÜLIET: (ona bakar, yerinden kalkar, sofrayı toplar) Demek ki bir dakika sonra gözümü açmış olsaydım.....?
- ROMEO: Morto!
- JÜLIET: Yazık! (tabakları yalağın içine yıkar)
- ROMEO: Yazık olan ne?
- JÜLIET: Önemli değil....belki de çok önemli ama neyse....
(gözlerini önüne dikmiş olan ROMEO'ya bakar) Ne düşünüyorsun?
- ROMEO: Toprağı bol olsun, babamı düşünüyordum. O gece: Az kaldı o salak kız için oğlum intihar edecekti, demişti de....
- JÜLIET: Benim babamın ne demiş olduğunu da bilirsin....Toprağı bol olsun: 'İşte böylece ailemize ilk geri zekâlı katıldı,' demişti.
- ROMEO: Deddiği yalnız bu değildi ki. Veronada kime rastladıysa: 'Bizim küçük engerek yılanını Montague'lere yamamakla onlardan en güzel intikamımı aldım' demiş. Küçük engerek yılanı diye sendin söz etmiş sevgilim.
- JÜLIET: (ipten çamaşır toplar) Babamda espri vardı!
- ROMEO: Başka da bir şey yoktu ki sana çeyiz bile vermedi. Sadece espri! Yo, hakını yemiyeyim, bir de emektar dadıyı kattı kızının peşine, o pezevenk kariyı!
- JÜLIET: Bana o bunak karıdan söz etme!

ROMEO: Sesi kulağımda:

İLAHİ DELİKANLI! ANNESİ BU EVİN SAHİBİDİR

İYİ, AKILLI, NAMUSLU BİR HANIMDIR O.

DEMİN KONUŞTUĞUN KIZINI BEN EMZİRDİM.

TURNAYI GÖZÜNDEN VURUR ONU ELE GEÇİREN!

Hah, turnayı gözünden vurmuş! Hiç güleceğim yoktu.

(öfkeyle kalkar) Porca Madonna che fregatura! Ben, ben

Romeo Montague, Veronanın en parlak delikanlısı, ben ekmek

paramı hâle dersi vererek mi kazanacaktım..? Karımın ailesi

servet içinde yüzerken, ben böyle sıkıntı mı çekecektim..??

JÜLIET: Sen bana baksana! Ne ben, ne de ailem, senin gibi işe

yaramazın teki ile evleneceğimi düşünmemiştik. Varlıklı

Montague'lerin oğlu diye caka satmak var mıydı? Cebi delik

olduğunu anlıyamadık. (gitmeye davranır)

(Bundan sonraki dialogtan, bunun hergün böyle sürüp gittiğini anlarız.)

ROMEO: Nereye?

JÜLIET: Çarşıya. Yemek için birşeyler almaya. Doymak bilmeyen işkem-
benin şişiresin diye...

ROMEO: Turp almayı unutma!

JÜLIET: Manav veresiye verirse, alırım! Sen de bu ara bulaşığı yıka!

ROMEO: Hep bana yıkatıyorsun bulaşığı!

JÜLIET: N'apalım, hizmetçimiz yok! Tanıdığım bütün ev kadınlarının
hizmetçileri var. Bir benim yok!

ROMEO: Senin yanında kimse durmuyor da ondan.

JÜLIET: Lâf! Senin onlara verecek paran yok da ondan. İşte bu nedenle
pislik içinde yaşıyoruz, ahırda gibi (az evvel yere attığı tur-
pun kabuğuna tekme atarak kenara iter.) Akşama ne istersin?

ROMEO: Ne olsa yerim.

JÜLIET: Fikir verdiğin için teşekkür ederim. Acaba evi terk etmeyi
düşünüyor musun?

ROMEO: Bilmem...belki...

JÜLIET: Kaçta dönersin?

ROMEO: Geç kalmam.

JÜLIET: Allahısmarladık. (kocasını lâf ola alnından öper)

ROMEO: Turp!

JÜLİET: Bulaşık! (çıkar)

ROMEO: (Önlüğü bağlar, fırça, bez ile ama susuz olarak bulaşıkları yıkamaya başlar. Arkadan "Sorento" şarkısının melodisi gelir)

ROMEO'NUN SABAH SARKISI

(BULAŞIK ŞARKISI)

Veronanın altın güneşi
Gel aydınlat sen beni

Makaroni ve Spageti

Bunlar erkek işi mi?

Bak yapış yapış elimde

Canları cehenneme

Makaroni ve Spageti

Tutamadık hizmetçi

Gururum nerede

Kar gibi eridi

Oldum Kül kedisi

Kül kedisi

Tutardım gitar elimde

Şimdi önlük belimde

İşin yoksa sil ov yıka

Doldurmuş tıka basa

Makaroni ve Spageti

Bunlar erkek işi mi?

Makaroni ve Spageti

Tutamadık hizmetçi

LÜKRETİA: (Darmadağını¹ saçlarını alnından bir bant ile tutturmuştur. Odasından uyuklu bir halde sendeliyerek çıkar, doğru banyoya gider. Hipi kılığında ve Hipilere özgü camlaşmış bakışlar,)

ROMEO: Uy¹andın mı güzel kızım? Biraz erken değilmi? Dün gece gene nerelerdeydin? Hangi maymun suratlı ile beraberdin?

LÜKRETİA: (bezgin) İğreniyorum senden!

ROMEO: Anlamadım.

LÜKRETİA: İğreniyorum senden.

ROMEO: Ya? Demek iğreniyorsun? Oturup derslerine çalışsana sür¹tök!

LÜKRETİA: Keriz, sen de! (banyoya girer)

ROMEO: (şarkısına devam eder.)

Gurur¹m nerede
Kar gibi eridi
Oldum külkedisi
Külkedisi

ROMEO: (şarkı bitince, orta kapıdan büyük bir patırdı ile DADI girer. Yaşlanmış, şişmanlamıştır. Kulakları da iyi duymamaktadır ve güçlkle yürümektedir. Ama canlılığından bir şey kayb etmemiştir, ayrıca iyice de çenesi düşmüştür. Bir elinde kocaman bir yelpaze, diğerinde yaslandığı bastonu. Boynunda da iki de bir öptüğünbir haç.)

DADI: Jüliet yok mu?

ROMEO: (onu karşılar, koluna girer) Yok. Gel, otur.

DADI: Jüliet yok mu?

ROMEO: (bağırır) Yok. Gel, otur, dinlen.

DADI: (oflaya poflaya kendini koltuğa bırakır) Ayıp, hem de çok ayıp. Onu ben emzirdim, ben büyüttüm, altını ben değiştirdim, kıçını pudraladım....bana böyle mi yapacaktı..? Onun evine ben bir hırsız gibi gizlice mi girecektim..? Seninle evlendiyse bunda benim ne suçum var? Gözünü seveyim, Bay Romeo, söyle, ne suçum var? Siz evlenirken bana mı sordunuz?

ROMEO: Durma artık üzerinde. Söyle bakalım, benim sevgili kayınvaldem nasıl?

DADI: Signorina Capulet mi?

ROMEO: Tanrıya şükürler olsun başka bir kayınvaldem yok. Nasıl? Hasta değil mi?

DADI: Ne değil ya?

ROMEO: Hasta mı ?

DADI: Ne?

ROMEO: (sabırla) Hastamı diye merak ettim de...

DADI: Ah, Bay Romeo ah, o küçük cadı var ya, hani nikâhlayıp aldığın o Jüliet olacak kız..i....evde yok değil mi..?

ROMEO: Yok.

DADI: Benden duyduğunu kimseye söyleme, o cadı on yaşından beri önüne gelen erkeğe kırılmıştır. Saatlerce balkonda otururdu.....o balkonu sen de bilirsin. Erkek düşkünü olduğunu daha bacak kadar çocukken ben anlamıştım. Diyorum ya, on yaşındaydı....ay aklıma geldikçe, kızarıyorum. Bu azgın kızla nasıl başa çıkacağım diye dertlendiğimi Tanrı bilir. Genç bir papaz vardı, hatırlar-sın canım, evimizin kanşısındaki manastırda....

ROMEO: (sıkıntıyla ellerini ovuşturur, DADI'nın arkasına geçer, kılıcını çekmemek için kendini zor tutar).

DADI:ve işte o genç papaz, manastırın duvarı üzerindeki bir girintide her sabah çırılçıplak güneşlenirdi. Ama tepeden tırnağa çırılçıplak. Öylece, Allahın yarattığı gibi. Bir tek dua kitabı ~~olurdu~~ ^{ELİNDE}. Uykuya dalmadan önce de dua kitabını orasına kordu, anladın değil mi neresine..? Papazı gözetlemek için bizim küçük cadı çıkardı balkona. Sorardım: 'Jüliet, nereye bakıyorsun, ne görüyorsun?' 'Ah dadıcığım, göremiyorum, dua

- DADI: (devam) kitabını üstüne koydu!....(keyfinden kıkır kıkır güler)
Anladın , değil mi? Orasına dua kitabını koyardı... (güler)
ve bizim küçük cadı, papazların bile orasının olduğunu
bildiğinden....(gülmekten devam edemez) Ay aman, iyiki cadıyı
nikâhladın, yoksa ben onunla nasıl başa çıkardım? Allah
senden razı olsun!
- ROMEO: (bağırır) Kayınvalde hasta mı?
- DADI: Kim?
- ROMEO: Signora Capulet! Seksen yaşını aştı, birazcık olsun hasta
olması gerekmezmi canım?
- DADI: (aklına gelir, yeniden güler) Bunu duyunca, küçük cadıya:
'Jüliet! Jüliet!' dedim.
- ROMEO: (bağırır) Sen küçük cadıyı bırak, ihtiyar cadı nasıl? Hasta mı?
Onu söyle bana!
- DADI: Hasta.
- ROMEO: Oh be! Vah, vah, nesi var? (DADI'nın yanına sokulur) Ağır mı?
- DADI: Romatizma.
- ROMEO: O kadacık mı?
- DADI: Daha ne olsun? Romatizmanın nasıl bir illet olduğunu nerden
bileceksin...Her geldiğimde, kayınvaldemın sağlığı nasıl,
diye sorarsın, bu seni neden bu kadar ilgilendiriyor, Bay
Romeo? Beni çağırtırsın, varisten sızım sızım sızlayan
bacaklarımla acele gelirim, her sefer kayınvaldem nasıl
diye sorarsın...(eteklerini açar) Şu damarlara bir bak!
- ROMEO: (DADI'nın bacaklarını göstermesine önem vermeden) Ben senin
ne halde olduğunu bilmezmiyim sevgili dadıcığım....Bana bak,
Signora Capuletde çok para var değilmi? Küp küp altınlar....
- DADI: Oh oh oh, ondaki para, denizde kum! Ne tarafa baksan, altın!
- ROMEO: Ve benim budala karım, evlendiğimizden beri annesi ile dargın.
Tek kelime konuşmamaya yeminli!
- DADI: Neli? Neli?
- ROMEO: (bağırır) Karım diyorum, annesi ile konuşmamaya yeminli!
- DADI: E, seninle evlenmesine kesin olarak karşı koymadığı, bu
evliliği engellemediği için dargın, bağışlamıyor. Ama hanımım
çok zengin, çok parası var, çok!

ROMEO: Romatizması ağır, değilmi?

DADI: Çok ağır, Bay Romeo, taşıyamıyorum.

ROMEO: Nasıl?

DADI: Kilo aldı. Kendi başına bir tek adım atamıyor. Bütün gün şu biçare kollarımla onu merdivenlerden bir aşağı, bir yukarı, aşağı-yukarı taşır dururum, aşağı-yukarı, çok da ağır.

ROMEO: Ne kadar?

DADI: Yirmi basamak : : var, aşağı-yukarı....

ROMEO: (bağırır) Kaç kilo?

DADI: Yetmiş beş. Bir yıl içinde beş kilo aldı. Eh, iyi bakıyorum, tavuk çorbasıyla besliyorum. Ben pek güzel tavuk çorbası pişiririm.

ROMEO: Tavuk çorbası mı? Seksen yaşında bir kadın gıdasına dikkat etmeli, onun nesine tavuk çorbası?

DADI: Ne torbası...?

ROMEO: (bağırır) Gırtlığını tutmalı diyorum.

DADI: Bence de tutmalı ama dinleyen kim? Çok ağır. Romatizması var. Galiba nefes darlığı da çekiyor.....çok da parası var....çok zengin.....Allah gecinden versin, günün birinde gözlerini kapadı mı, o zaman Jüliet ile size çok para kalacak, Bay Romeo, çok para!

ROMEO: Sana da kalacaktır.

DADI: Kime?

ROMEO: (bağırır) Sana.

DADI: Bırakır mı dersin?

ROMEO: Bırakır, bırakır.....(düşünceli) Bir yukarı bir aşağı...?

DADI: Bir yukarı, bir aşağı.....

ROMEO: Dadı, o merdivenlerde senin hiç ayağın kaymadı mı?

DADI: Ne kaymağı?

ROMEO: (işaret eder) Merdivenlerde....ayağın hiç kaymadı mı?

DADI: Kaydı...kaydı...

ROMEO: Yani....diyorum ki....Signorayı....(işaretle) bir aşağı, bir yukarı derken...cup.

DADI: Kaza geliyorum demez..

ROMEO: (ona sırnaşır) Ters bir adım.....(haç çıkartır) Bir basamak atlarsın...ve paldır küldür!

DADI: Evet, evet çok güldük...küçük cadı: 'Bir şey göremiyorum, orasına dua kitabını koymuş,' demezmi? Ne erkek delisi idi.....
(ROMEO onu gıdıklar, DADI ciyak ciyak bağırır) Ay yapma!
Yapmasana, Bay Romeo.....yapma, Momo!

ROMEO VE DADI DUET

(DADI, ROMEO'NUN kollarından kurtulur, yana doğru sendeler, ROMEO yakalar. Canlı bir müzik başlar.
ROMEO, DADI ile dans eder, ayak uydurması için yavaş dans eder.)

ROMEO: Bir ve ki, üç ve dört
Canım dadı, dans edelim
Eşsiz dadı, çapkın dadı
Rüyamın kadını

DADI: Bir yukarı bir aşağı
Hafif değil kaynana
Bir yukarı bir aşağı

ROMEO: Aman dadı, sakın ha!

İKİSİ: Ya kayarsa sağ ayak?
Derken birden sol ayak?
Kim bilir, kim ne der?

ROMEO: Olurum ben milyoner.

(sonunda kahkahalar atarak yatağa düşerler)

ROMEO: Bitiyorum sana dadı.

DADI: (memnun) Ay, yapmasana, Momo!

ROMEO: Asıl beğendiğim kadın sensin! Etine buduna dolgun, yumuk yumuk. Seni seviyorum, dadı.

DADI: MADRE MIA SANTISSIMA! Peki, ya Juliet duyarsa..?

ROMEO: Boş ver o sıksa karıya, o zaten benim tipim değil....ah!

DADI: Ama o bacaksız erkek delisini evimizde ilk gördüğünde, yıldırım çarpmışa dönmüş, o an aşık olmuştun....Seni aptala çevirmişti...

ROMEO: Beni mi, hıh!

DADI: Seni ya. Sonra da balkonun altına sokulup ne diller dökmüştün, ne diller....aklıma geliyor:
DUR HELE! ŞU KARŞIDAKİ CAMDAN SÜZÜLEN NE?
EVET, ORASI DOĞU, JÜLIET DE BATI.....

ROMEO: (düzeltir) Batı olurmu? GÜNEŞ!
YÜKSEL DE EY GÜNEŞ, ÖLDÜR ŞU KISKAÇ AYI,
ÇÜNKÜ SEN TANRIÇANDAN ÇOK DAHA GÜZELSİN DİYE
SARARIP SOLMUŞ KEDERİNDEN BAK.

Ben böyle konuştum mu, tutar. Herkesi etkiler. Jülieti de etkilemişim. Ne çare ki bir yararı olmadı, yatakta buz gibi.

DADI: Sahi mi? (ROMEO'nun kulağına birşeyler fısıldar, iki anlamlı işaretler yapar, çok gülerler)

ROMEO: Hayır, kız çıkmamıştı.

DADI: Hiç şaşmadım, bütün o heriflerle.....

ROMEO: Paris'di, değilmi? İlk Parisdi, öyle değilmi, dadı?

DADI: (hayran) Ah, Paris, o size benzemezdi, pek yakışıklıydı...

ROMEO: Onu öldürmek zorundaydım. (haç çıkartır) Başka...?Tybalti...?
O serkeş kavgacı...? O kemikleri çürüyesice..?(Haç çıkartır)

DADI: Evet, daha da bir sürü....

ROMEO: Ama aralarında Benvolio yoktu, değilmi? Bana bunu yapmazdı.
Yapmadı, değilmi, dadı?

DADI: Yaptı.

ROMEO: Olamaz!

DADI: Oldu.

ROMEO: Hayır, hayır!

DADI: Evet, evet.

ROMEO: Ama ilk o değildi, söyle dadı, kimdi ilk? Sen hepsini bilirsın, haydi söyle ilk kimdi?

DADI: Söylerim ama aramızda kalacak, Bay Romeo. Şey, Jüliet evde yok, değil mi? Yok! (ROMEO'ya sokulur, samimi) Günün birinde küçük cadı balkona çıktı ve manastırın duvarına doğru baktı. Duvarın bir girintisinde bir papaz cırılçıplak güneşlerdi.....
(ROMEO çaresizlikten için için ağlar) 'Jüliet, ne bakıyorsun orada yatan papaza..? Ne görüyorsun ki?' diye seslendim. Küçük cadı ne cevap verdi dersin....? Yoksa daha önce bunu anlatmış mıydım....?

ROMEO: (sabırla) Hayır, dadı, anlatmadın.

JÜLİET: (dışardan, uzaktan, banttan sesi gelir) Momo, evdemisin, Momo?

DADI: (korkar, yerinden sıçrar, şaşkın sağa sola koşar) Aman Tanrım! Aman Tanrım! Jüliet! Bizi yakalarsa, yandık! O ne şüpheci domuzdur o! (yatağın altına saklanmak ister)

ROMEO: (o da paniğe kapılmıştır) Orası olmaz, olmaz! Çabuk, pencereden, pencereden! Onun çenesine düşeceğimize.....(Dadıyı pencereden dışarı itekler, dadı dışarıya atlar ve kaçar) Unutma! Merdivenden inerken sakın kayınvaldecığımı düşürme! Başına böyle bir felâket gelecek olursa, sana da, bana da yeter....güle güle, tatlım.... Seni seviyorum, gene beklerim.....inşallah yaslar içinde gelirsin.

ROMEO İNTERMEZZO

(dadının muhuttuğu bastonu ile dans eder ve şarkı söyler:)

Bir yukarı bir aşağı
Hafif değil kaynana
Bir yukarı bir aşağı
Aman dadı sakın ha!
Ya kayarsa sağ ayak?
Derken birden sol ayak?
Kim bilir, kim ne der?
Olurum ben milyoner!

(elinde dadının bastonu olduğunu dehşetle fark eder ve 'Dadı. bekle, geliyorum,' diye seslenerek pencereden atlar ve kaçar.)

JÜLİET: Momo! Yardım etsene bana! Her işi ben mi göreceğim, öf be! (yarı dolu alış veriş filesi ile girer. Aynı anda bayodan LÜKRETİA'nın gitar sesi gelir. JÜLİET fena sinirlenir)

JÜLİET: Ne? Bu halâ banyoda mı? Lükretie? Olur şey değil! Ondördüne bastın, halâ bir baltaya sap olamadın. Ben senin yaşındayken, nerdeyse dul bile kalıyordum. Haydi, çık artık oradan. Gözüme gözükmeye ve bahçe kapısından yok ol! Soysuz, yozlaşmış kaltak! Sokak sokak sürteceğine otur da derslerine çalış! Ah, ne suç işledim ki, Allah beni böyle bir evlâtle cezalandırdı? Ama dejenere Montague'lerden nasıl daha iyisini bekleyebilirdim...? (kapı vurulur) Ey vah, rahip Lorenzo olacak! Unutmuştum onu! (koşar kapıyı açar) Buyrun peder bey, buyrun, Romeo evde yok.

RAHİP: (girer, üzerindeki cüppe boldur, uçuşmaktadır. Kapüşonu iyice yüzüne çekmiştir. Her davranışından, her sözünden çok yaşlandığı, hatta bunadığı anlaşılır) İyi, iyi, daha iyi. Şeytan görsün suratını....(tökezler, JÜLİET tutar ve sahne süresince, düşmemesi için JÜLİET dikkat eder)

JÜLİET: Buyrun, şöyle buyrun, oturun, dinlenin, kutsal peder.

RAHİP: (oturur) Nedense ondan korkuyorum. Gizlice nikâhınızı kıydığım günden beri, yalnız burada işaret etmek isterim ki, sizin rızanızla nikâhınızı kıydığım günden beri, evet o günden beri, ne zaman karşılaştık, bana kin ve nefretle bakmakta...sokakta olsun, nerde olursa olsun, sanki bir kaşık suda boğacak...

JÜLİET: (onu dinlemiyordur bile, Rahibin ayağının altına bir tabure kor) Evimizin dağınıklığı için özür dilerim, kutsal peder, hizmetçimiz izinli, köyüne gitti de....

RAHİP: Öldürecek gibi bakıyor o herif, ay neydi adı, kız neydi kocanın adı?

JÜLİET: Romeo, Romeo Montague.

RAHİP: Tamam, tamam, Romeo. O zamanlar pek sevimli, pek cana yakın bir delikanlıydı. Yıllar geçti üzerinden. Hiç gözümün önünden gitmez....siyahlar giymiş...sarayın içinde hep dolaşırdı.... elinde kitap...to be or not to be....

JÜLİET: O başkasıydı, kutsal peder, Romeo değildi.

RAHİP: Değilmiydi? Peki elinde kuru kafa tutan kimdi?

JÜLİET: Hamletti, kutsal peder.

RAHİP: Ama nasıl olur..?

JÜLIET: Açıklaması uzun sürer, kutsal peder, ama Romeo değildi, değildi.

RAHİP: Yaşlandım....o sanıyordum....tuhaf....peki, neden ben buraya geldim, beni neden çağırttın kızım?

JÜLIET: (bir yastık alır, yanına diz çöker)
Günah çıkartmak istiyorum, kutsal peder.

RAHİP: Güzel, çok güzel, daima uslu uslu günah çıkartılmalı.
(JÜLIET'i kendine doğru çeker ve bundan sonraki sahne süresince, okşamak, mıncıklamak ister) Günah çıkartmak çok önemlidir, kızım. Dinimize karşı kutsal görevimizdir kızım. Ya da, piyesin ikinci perde, üçüncü sahnesinde dediğim gibi: (birden yüksek sesle)

KURŞUNİ GÖZLÜ SABAH KAŞ ÇATAN GECEYE GÜLÜMSÜYOR
IŞIK ÇİZGİLERİYLE DOĞU BULUTLARINI ÇEŞİTLEYEREK.

JÜLIET: Ne de^mek istemiştiniz?

RAHİP: Bilmem, hava raporuna benziyor, değil mi? Sen neden yerde oturuyorsun, kızım?

JÜLIET: Günah çıkartmak istiyorum.

RAHİP: Söylemezsen ben nereden bileyim? Haydi başla, Ofelia!

JÜLIET: Benim adım Ofelia değil, Jüliet, kutsal peder.

RAHİP: Herneyse, başla!

JÜLIET: Kutsal peder, ben kocamı sevmiyordum.

RAHİP: (bekler, az sonra) Eee? Bu kadar mı?

JÜLIET: Evet, kutsal peder.

RAHİP: (içerler) Sen beni bunu söyle^{ye} için mi çağırttın? Bunun için mi günah çıkartmak istiyorsun? Ayol bundan tabii ne olabilir? Hıh! Kocasını sevmiyormuş? Yediği naneye bak! Kızım kızım, hangi karı kocasını sever, he? (güçlkle kalkar) Senin durumunda bir değişiklik olursa, örneğin başka bir erkeğe aşık olursan, o zaman geliri Bu anlattığın için günah çıkartmaya değmez, kızım. (Kızın başı üzerinde haç çıkartır) ABSOLVE TE İN NOMİNE PATRİS....ET FİLİ...
.....ET...ay gene adını unuttum...

JÜLIET: (onu iterek yerine oturtur) Durum sandığınız kadar basit değil, kutsal peder. Onu sevmiyorum. Ona tahammülüm yok!

RAHİP: Kime?

JÜLIET: Romeo'ya!

RAHİP: Elinde kuru kafa ile dolaşan o siyah giysiliye mi?

JÜLİET: (uzatmamak için, sabırla) Evet. (gene diz çöker) Ahmak biri ile birlikte yaşamamanın ne demek olduğunu bilirmisiniz?

RAHİP: Nerden bileyim, başıma gelmedi ki! Yalnız...bir zamanlar bir köpeğim vardı...pek ahmaktı...kalk dediğimde, oturur, çök dediğimde de yerinden sıçrardı. Sonunda bir araba altında kaldı ve geberdi....ahmaklığından...

(JÜLİET, dalgın önüne bakmaktadır. Rahip onu dırter) Biz ne konuşuyorduk?

JÜLİET: Benim ahmak kocamdan söz ediyorduk, kutsal peder. Onun yanında bunalımlar geçiriyorum, daral oluyorum! Ağzını açmasıyla uykumun gelmesi bir oluyor. Rica ederim çekin elhinizi omuzumdan.

RAHİP: A, tabii kızım..(elini koyacak başka yer arar)

JÜLİET: Oldum olası ahmaktı. Ahmak bir koca, ahmak bir aşık.

RAHİP: Ben o zaman ne demiştim?

ERKEK YİĞİTLİĞİNDEN UZAKLAŞAN

MUMDAN BİR ŞEKİLMİŞ MEĞER KALIBIN.

JÜLİET: Pek güzel söylemişsiniz ama ne olur kesmeyin sözümü!

RAHİP: Bağışla kızım.

JÜLİET: (üzerindeki elini iter) İlk karşılaştığımız gün, o maskara giysileriyle evimize pat diye geldiğinde de saçma sapan konuşmuştu:
BU DEĞERSİZ ELİMLE BU KUTSAL TAPINAĞA
SAYGISIZLIK EDERSEM, NE İNCE BİR GÜNAH BU
DUDAKLARIM, BU İKİ UTANGAÇ ZİYARETÇİ, HAZIR
O KABA TEMASI NAZİK BİR ÖPÜŞLE DÜZELTMEMEYE.
Buyrun!

RAHİP: Haydi, haydi, yanılmıyorsam, sen de az saçmalamamıştın:

EY YOLCU, PEK HAKSIZLIK EDİYORSUN ELİNE
SAYGILI BİR BAĞLILIK GÖRÜNÜYOR BUNDA
ERMİŞLERİN ELİNE HACILARINKİ DEĞER
ONLAR BÖYLE AVUÇ AVUCA ÖPÜŞÜRLER,
Ya da buna benzer berşeylerdi.

JÜLİET: Ne yapabilirdim, kutsal peder? O zamanlar, özellikle benim çevremde böyle konuşmak modaydı. Ayrıca o da böylemiydi ya, yakışıklıydı, saçları seyrelmemiştii ve yirmi kilo da eksikti. Onu soyunmuş görseniz, mideniz bulanır, her tarafı bingil bingil! Sabahtan akşama kadar kör gırtlaklarını turpla besler, akşamdan sabaha kadar da çorabını gözlerine bağlar ve horul horul uyur. Ve işin acı tarafı, sıcak su torbasına aşık!

RAHİP: (hayretle) Torbaya mı aşık?

JÜLİET: Evet, kutsal peder, lâstik bir torbaya!

RAHİP: (şaşkın) Yaaa..?

JÜLİET: Bence aralarında seksüel bir ilişki var.

RAHİP: (şaşkın) Ne vayne?

JÜLİET: Ona ad bile taktı. Lastik sıcak su torbasının adı: Lisa!

RAHİP: (şaşkın) Lisa, he?

JÜLİET: Evet, her gece ona sarılıp yatıyor.

RAHİP: Yani bu Danimarka prenslerinin de aâkıllarına neler geliyor...??

JÜLİET: Danimarka prensi olan, Hamlet, kutsal peder, ben ondan değil, kocamdan, Romeo'dan söz ediyorum.

RAHİP: Şimdi anladım. (birden bağırır) Çök! (JÜLİET diz çöker)

Bana anlat kızım, nedir kocandan şikâyetin?

JÜLİET: Kocamın erkekliği yok, kutsal peder.

RAHİP: Sen de mi BRütüs...?

JÜLİET: Gene karıştırdınız, kutsal peder.

RAHİP: Neyi karıştırdım?

JÜLİET: (artık bıkmıştır) Ay, yok bir şey.

RAHİP: Demek senin derdin seks? Kimin derdi seks değil ki? Genel bir enerji krizi var anlaşılan....ben de seksenimdeki gibimiyim ya...

JÜLİET: O sizin sorunuz, kutsal peder. Sizden ricam, bana yardımcı olmanız. Kocam benimle hiç ilgilenmiyor, hem de tam yirmi dokuz yıldan beri...gene de ona sokuluyorum, cilveler yapıyorum, o zaman da'Böyle şeylerle uğraşamam!' diyor.Dayanamıyacağım, artık dayanamıyacağım, kutsal peder.

RAHİP: Ya, demek bu kara giysili prens seni sevmiyor, öyle mi?

JÜLİET: Yalnız kendini seviyor, bir de Lisa'yı, torbasını.

RAHİP: Anladım, klasik üçlü ilişki.

JÜLİET: Yardıma ihtiyacım var, kutsal peder.

RAHİP: Yardıma mı? (ayağa kalkar) Git, bir manastıra kapan, Ofelia!

JÜLİET: A a? Ne diye manastıra kapanayım?

RAHİP: (sır verircesine) Ayol, oradaki genç papazları bir görsen, ıh ıh ıh, birer lokum...sonra dedikodu da yapmazlar (tökezler) (JÜLİET tutar) Kocasından şikâyetçi çok tanıdığım var, ne yaparsın kızım, eş eşini bulmuyor. Bazı erkekler de karılarından şikâyetçi...biri var,,,,dur adı aklıma gelecek....tamam, bale hocası Montague varyo, o da karısından şikâyetçi.

JÜLİET: O benim kocam.

RAHİP: Omu kocan? O sana yaramaz.

JÜLİET: Peki, ne yapabilirim, kutsal peder, rica ederim söyleyin ne yapabilirim?

RAHİP: Dua edeceksin, kızım, dua edeceksin. (masaya oturur, kaz tüyünü antika bir hokkaya batırıp batırıp yazar) Tesbih duası.... günde üç kez....

JÜLİET: Yemeklerden önce mi, sonra mı?

RAHİP: (kalkar, takdis edercesine ellerini JÜLİET'in başına kor)
BENEDİCE TE IN NOMINE PATRIS ET MATRIS ET FİİLİ ET SPİRİTUS
SANCTİ ET MEDICINAE UTRIUQUE DOCTORIS.....AMEN.....

(Dini müzik bu ara başlamıştır. JÜLİET şarkı söyler. Rahip LORENZO arka planda durur.)

JÜLİET'in DUASI:

Gerekli herkese her zaman her yerde ve mutlaka evet bir koruyucu melek. İhtiyara ve hastaya ve hayvanlarla kocalara ve anaya, bebeye, kıza ve oğlana, doyumsuz karılara ve lânet olası kocalara yok mu koruyucu melek? SANTO ANONIMO. Mutsuzların duasına kulak ver, yardım etsene. Neden anlamazsın halimizi sen? Çektiğimiz sıkıntıyı ve de eziyeti? Kocamı göreceğim gözüm yok, kurtar beni, azat et, özgür olmalıyım. SANTO ANONIMO Arzu içinde titreyen bedenimle daha fazla dayanamıyacağım neden anlamazsın halimi? Yaşayan yaşayan bir erkeğin duluyum, duluyum, duluyum ben.

(sahne yavaş yavaş karar. Müziğin motifi, Shakespeare çağı müziğine döner. Sahne gene tümüyle aydınlanır. Akşam vaktidir. Basit bir sofraya hazırlanmıştır.)

JÜLIET: (ocağın bir türlü kapanmayan kapağı ile uğraşmakta) CORPO Dİ BACCO! CHE FURBO BASTARDE! (alış veriş filesinden büyük bir turp çıkartır, ayıklamaya başlar, her zamanki gibi kabuklar yere.)

ROMEO: (girer, selâm diye birşeyler mırıldanır. Lâstik torbasına gizli bir öpücük yollar) Galiba selâm verdim.

JÜLIET: Olabilir.

ROMEO: Bu mu cevabın? (JÜLIET umursamadan turp soymaktadır) Bütün gün çalış, didin, sonra yorgun eve gel ve karım beni selâmlamak zahmetinde bulunmasın! Kocasına yalandan da ilgi göstermeyi çok görmekte anlaşılan. İnsancıl bir yakınlık arar dururum..... boşuna! Hiç olmazsa, bugün ne oldu diye sorsana!

JÜLIET: (ilgisiz) Bugün ne oldu?

ROMEO: (gazeteyi alır) Bugün mü? Hiç bir şey olmadı.

JÜLIET: (içerler) Bu yanıtı vermen için mi sormamı istedin?

ROMEO: Sormakla neyin eksildi?

JÜLIET: Sen nesin, biliyormusun, Romeo?

ROMEO: Biliyorum, aptal diyeceksin.

JÜLIET: Onu desem, kompiman olurdu. Sen...sen, iğrenç, tahammülsüz bir salaksın. İnsan demeye bin şahit ister.

ROMEO: Sen de kötü, sinsî bir yilansın. Tıpkı beni zehirlemek isteyen anan gibi.

JÜLIET: Ne yazık ki başaramadı.

ROMEO: Ne yazık ha? (Bağırır) Nihayet içindekini kustun.

JÜLIET: Oh, canıma deysin, iyi ettim de kustum, rahatladım.

(öyle bir kavgaya tutuşurlar ki, dövüşecekler sanılır. Kelimeler anlaşılmayan küfüre dönüşür.)

ROMEO: Terbiyesiz karı! Evin erkeği ile böyle mi konuşulur? Ya o pis çeneni tutarsın, ya da ben bu evi senin başına geçiririm, anladın mı?

JÜLIET: Tutmayacağım, tutmayacağım işte. Sen bana karışamazsın!

Al Lisanı ve def ol git bu evden! Arkandan göz yaşı dökeceğimi sanıyorsan, fena yanıliyorsun. Benim gibi tansiyonlu bir kadına böyle bağırmaya utanmıyormusun, merhametsiz herif? (tükürür.) Tu sana

(yandaki gizli kapıların birinden SHAKESPEARE girer. Ama bir ruh gibi değil, tarihsel portresinin eşi olarak. Bir süre kaşları çatık onların kavgasını izler. Neden sonra ötekiler onun varlığını his ederek susarlar, ama ne korkarlar ne de şaşırırlar)

JÜLIET: O başladı.

ROMEO: Yalan, o başladı. (sessizlik) (SHAKESPEARE'ye) Oturmazmısınız?

W?SH.: Hayır Montague, olmasın nezaketin bana
Göster onu sen biricik karına.
Senden de istirham eyleyim bunu Jüliet,
Ben oturmak için gelmedim buraya elbet.
Edep ve hörmette ediliyor durmadan kusur,
Bırakmadınız bende ne rahat ne de huzur.
(susunca ikisi kavgalarına devam ederler)

ROMEO: Biri evimize gelmeye görsün, hemen üzerime saldırırsın. (işaret)
Burama kadar geldi.

JÜLIET: Fazla konuşma, gerzek sen de! Biraz yol iz öğren, yol iz!

W.SH.: (gümbürtülü bir sesle)
Rica etsem, bırakınız bu kavgayı.
Husumetin zehrini müsterek
Hayatınız üzerine damlatmayı.

JÜLIET: (ROMEO'ya) Bu da nereden geldi? Sırasımıydı şimdi?

ROMEO: Senin yüzünden gelmiştir.

JÜLIET: Saçmalama!

W.SH.: Akşamın gölgesi uzarken ağır ağır
Sandım olacak kulaklarım sağır.
Üzerimi örterken gece bir yaygı gibi
Konuşmanız bozdu sessizliğin sihrini.
Mecbur kaldım mezarımda dönmeye
Bir sağa....bir sola...tıpkı bir

ROMEO: (atılır)..Vantilatör gibi.

W.SH.: ...evet işte onun gibi. Neydi dediğin? Vantilatörmü? Ne olduğunu bilmiyorum, belki o da dönüyordur ama (bağırır) mezarında değil. İstirham eylerim, bahş edin bana kabir huzurumu.

JÜLIET: Geldi ya, saatlerce kafa ütüleyecektir. Karnını çek içeri!

ROMEO: Karışma!..Rahat bırak beni!

W.SH. BAŞI DARDA OLAN DAYANAK ARAMAYA GÖRSÜN
 SÖZDE DOSTLAR DÜŞMAN KESİLİR BÜTÜN
 AMA İLK DÜŞÜNCEME DÖNEYİM YİNE
 İSTEKLERİMİZ ÖYLE ÇATIŞIR Kİ KADERİMİZE
 BÜTÜN KURDUKLARIMIZ YIKILIR GİDER.
 Tahammülüm kalmadı seyirci olmaya
 Sabrım taşta, hiç hakkınız yok buna.
 Yazmıştım ben zarif bir trajedi
 Vodvil oldu çıktı, hem de adi bir komedi.
 Sırası gelmişken sorarım size:
 Ne hakkınız var beni rezil etmeye?

JÜLIET: Bir dakika, Bay Shakespeare, bir dakika. Ziyaretlerinize
 biz her zaman seviniriz ama bugün bazı işlerimiz var da.....

ROMEO: Yarın buyrun, ya da öbür gün, bizim vaktimiz olduğu zaman.

W.SH. Vakit mi dediniz? Ne için vakit?
 Taze dudaklardan dökülsün diye yazdığım
 o asil şiirleri sizlere yeniden hatırlatmak için mi?
 VAKİT GEÇİP GİTMekte, UTANÇ DOLU ACIYLA....

JÜLİE: Hâyrola? Siz de mi Rahip Lorenzo gibi oyunlarınızı karıştır-
 maya başladınız?

W.SH.: Hatırlatma bana onu! Zekâdan nasibini almamış rahibi?
 Kireçlenmiş beyniyle benim yarattığım şahane yaratıkları
 ancak o biribirine karıştırabilir. Sizin kadar beni de o
 ihtiyar rahatsız etmekte.
 ALLAH BELASINI VERSİN İKİ AİLENİN DE.....

JÜLIET: Hah, şimdi uydu!

ROMEO: (SHAKESPEARE'nin devam etmesine engel olur) İzin verirsiniz
 bir şey sormak istiyorum, üstat. Bizi neden azarlıyorsunuz? Biz
 Sizin eseriniz değilmiz? Unuttunuz mu, bizi siz yarattınız.

JÜLIET: Başımıza ne geldiyse, hep sizin yüzünüzden.

W.SH. Benim yüzümden mi? Göklere haykırırım derdimi!
 Dayanamam buna, itiraz ediyorum!
 (durduğu yerde kollarını açarak dikleşir)
 Çalsın borozanlar, çalsın davullar!
 (arkadan borozan ve davul sesi)

W.SH. (devam) Siz, siz ikiniz. Sen Romeo Montague ve
 Sen Jüliet Capulet, her ikiniz
 Seneler öncesine döneceksiniz.
 Sizi yarattığım günlere,
 Gençliğin taptaze goncasına,
 Şiirin rüya alemine
 Kanat çırpın aşkın rüzgarına!

JÜLIET: Bitti mi?

W.SH. Bitti.

JÜLIET: Şimdi beni dinleyin....(arkadan gene borozan ve davul sesi.
 Arkaya doğru seslenir) Susun be!. (ses kesilir) Bakın Bay
 Shakesheare, piyesinizin bazı bölümlerini değiştirmek istiyor-
 sanız, konuşup, anlaşalım.(sert) Bu iş bağırarakla, borozan
 çaldırmakla olmaz. Stratford'da dilediğiniz gibi bağırabilir-
 siniz ama bu evde bir tek kişi bağırabilir, sadece ben
 bağırabilirim.

ROMEO: Öh öh!

JÜLIET: Evet, bir de kocam.....gelelim piyesinizdeki yerli filim
 finaline: İkimizi intihar ettirmekle ne de güzel gargaraya
 getirmişsiniz. O kısma kadar karşı koymuyorum, yani intihar
 sahnesine kadar, tamam, varlığımızı size borçluyuz, ama
 ondan sonraki yaşantımız için ne size, ne de başkasına hesap
 vermek zorunda değiliz, bilmem anlatabildim mi, Bay Shakes-
 peare? (Romeo'ya) Haklı değilmiyim?

ROMEO: Haklısın karıcığım.

JÜLIET: Romantik havanızdan sıyrılıp, gerçeği görmelisiniz, Bay
 Shakespeare. Şöyle etrafınıza bir baksanıza! Davul sesi!
 (arkadan davul sesi) Tuttu be! (ROMEO ile el vuruşurlar)

W.SH.: NASIL CİSİM VERİRSE HAYAL GÜZLİ ŞEYLERE
 ŞAİRİN DE KALEMİ HİÇLERİ DERE DERE
 BOŞLUĞA ŞEKİL VERİR. HAVADAN HEYKEL OYAR
 BİZE PEK CANDAN GELEBİR RENK VERİR, AD KOYAR.

- JÜLIET: Aman bunun da eserlerinden parçalar okuması yok mu....
- ROMEO: Bir şey denemez, telif hakları kendinde.
- W.SH. Zümrütü anka kuşuydunuz benim için sizler.
Hayal gücümle yaratmıştım, hey gidi günler.
Damarlarınıza soylu kan kattım,
Aşkın ateşi ile alev alev yaktım.
Bütün dünya aşıklarına oldunuz örnek
Gelmış geçmiş bütün aşıkları gölgeliyerek.
Bütün bunlar için yaratırken sizi ben,
Böyle hayat süreceğiniz değildi düşüncem.
Yeknasak günler geçirmeniz değildi maksadım,
Hatalı davranmışım, bunu şimdi anladım.
- ROMEO: Peki, suç kimde?
- JÜLIET: Piyeste Rahip Lorenzo'ya nikâhımızı kıydırtan siz değilmiydiniz?
- W.SH. Bir kaç günlük diye tasarlamıştım.
- JÜLIET: ~~Tasarlamışsınız!~~ Bak sen! biz de ölmedik, hayatta kaldık işte!
Siz nasıl bunun hesabını bizden sorabilirsiniz, ha?
- W.SH. Hayatta kalmanızın hesabını sormuyorum. Hayatı sürdürme
şeklinizin hesabını soruyorum sizden Romeo ve Jüliet!
- JÜLIET: Bir kerre piyesin isminden terslik başlıyor. Sizde incelik
olsaydı, eserinizin adını Jüliet ve Romeo koyardınız. Sinema
afişlerinde görmüyormusunuz? En başa kadının adını yazıyorlar.
(ROMEO'ya) Dikkat ettinmi, öteki eserlerinde de sevgililere
hep acımasız davranmıştır? Antuanla Kleopatrayı öldürdü....
- ROMEO: Ya Othello'ya yaptırdıkları....zavallı Desdemona....
- JÜLIET: Ophelia'yı unuttun mu? Kızı delirtti ayol! Hep kadınları aşık
eder, ondan sonra da yallah öteki dünyaya.
- W.SH. Böylesine acı sonlar kaderidir, bilin
Klâsiklere geçmiş bütün trajedilerin.
Yıldızlar nasıl şaşmazlarsa yerlerinden,
Ölümlü, zehirli finali şarttır bu eserlerin.
- JÜLIET: Haydi canım sen de...lâf...Eserlerinizdeki kadınların neler
his ettiklerini hiç düşündünüz mü?

- ROMEO: Bütün piyeslerinizde toplam kaç ölü var, saydınız mı? Ben saymaya kalkıştım, işin içinden çıkamadım. Cinayet filân denemez, düpedüz katliam denir, sayın üstat, katliâm.
- W.SH. (çok bozulmuştu)
Rica ederim, rica ederim
Deşmeyin mazide kalanları
Yüreğime saplamayın
Dilinizle acı okları
Ben yaşlı bir şairim
Size iyilik etmek için
geldim. (ağlar)
- ROMEO: Al bundan da on paralık. Hiç lâf söylemeye gelmiyor, sardık mı belâyı başımıza!
- JÜLİET: Bana ne söylüyorsunuz? Ben mi davet ettim? (SHAKESPEARE'e)
Peki, peki, ay ne var bu kadar ciddiye alacak? Ağlamayın canım....
- ROMEO: Tiyatro oynuyoruz yahu, kesin ağlamayı...kalbinizi kırmak istemedik. Eserlerinizin hepsi de parlak değilse, inan bazılarını belki yüz yıl sonra da oynayabilirler.
- W.SH. (sevinir) Oynarlar mı dersiniz?
- ROMEO: Çağımızda doğru dürüst piyes mi yazan var, sizinkileri oynamayıp da ne yapacaklar? (yanına oturur) Ne zaman ölmüştünüz, üstat?
- W.SH.: Allah taksiratımı af etsin, yetmiş sene evvel. (haç çıkartır)
- ROMEO: (JÜLİET'e) hiç göstermiyor, değilmi?
- JÜLİET: Öleli ancak beş yıl olmuştur, diyecektim.....Bir şey içmek istermiydiniz, Bay Shakespeare?
- W.SH.: İngiliz birası var mı?
- JÜLİET: Yok.
- W.SH.: O zaman yerli bira rica edeceğim.
- ROMEO: Ben de içerim.
- JÜLİET: (hizmet eder)
- ROMEO: (bardak kaldırır) Şerefimize üstat. E, anlatın bakalım soğuk mezarda rahatınız yerinde mi?

W.SH. : Toprağın o soğuk kucığında,
 Yem olmak varmış böceklere, kurtlara.
 Soğuk ne demek? Heyhat azdır bu kelime,
 Soğuktan da soğuk dersem, daha yerinde.
 (bir kaç yudum içer)
 Aslında gene de müteşekkirim size,
 Çıktım birazcık olsun oradan, sayenizde.
 Oyattım katılaştırmış mafsallarımı,
 Yok yok iyi oldu, andım hatıralarımı.
 Daima böyle olurum mezarımda ben,
 Çirkin sözlerle siz kavga ederken.
 Mecbur kalıyorum bir sağa bir sola,
 Vantilatör gibi dönmeye mezarımda!

ROMEO: Vantilatörün şerefine!
 (içerler, LÜKRETİA'nın odasından gitar sesi)

JÜLİET: (yalandan tatlı gülümser) Kızımız: Lükretia Maria Benvolia, ekser-
 siz yapıyor. Pek yetenekli bir çocuk. (birden bağırır) Kes be!

W.SH.: (irkilir)
 Olmaz yalan, dersem şaşmayın bana,
 Katmamıştım hesaba, ondan olacak,
 diye günün birinde Jüliet ana!

JÜLİET: Ne kadar doğru düşünmüşsünüz, Bay Shakespeare. İzninizle!
 (LÜKRETİA'nın odasına hışımla girer ve içerden çırlak bağırış-
 malar) Kafa bu be! Kes artık tıngırtıyı! İçerdeki bunak yet-
 miyormuş gibi bir de seni çekemem! (SHAKESPEARE son derece alınır,
 ROMEO, kendini işaret ederek, beni kast ediyor gibi durumu kur-
 tarmaya çalışır. İçerdeki odadan gelen kadınların çirkin
 bağırışmaları süresince, sahnedeki erkekler iyice sinerler,
 biribirlerine sokulurlar, masadakileri ağızlarına atarlar ve
 iyice samimi olurlar.)

ROMEO: Benim bir şey dememe gerek yok, duyuyorsunuz. Bu her gün
 böyle. Sinirli ettiler beni.

W.SH.: Ederler, ederler. Neler vermezdim ben kulaklarımı bu çirkin
 feryatlara kapatmak için.

ROMEO: Ah, üstat, ah. Ben ah demiyeyim de kimler desin.....elinizi
ayağınızı öpeyim, ne olur kurtarın beni bu hayattan.

W.SH.: İyi ama nasıl benim zayıf karakterli Romeom?

ROMEO: Piyesinizi değiştirin, başka bir son yazın!

W.SH.: Çok şey bekliyorsun aziz dostum benden.

Basılmış, piyasaya sürülmüş bir eser
Değiştirilemez artık. Zaten mütercimlerden çektiğim
bana yetti, bir de sen bunu isteme benden.

Ah benim velud hayal gücüm, bu sitemlere de
tahammül göstereceksin. ve istek üzerine
kendi elinle, kendi şaheserini değiştireceksin!?
Bütün kahramanlar taksiratlarına katlanacak,
Artık olmaz, yazıldı ve de öyle kalacak!

ROMEO: Peki, ben ne olacağım?

W.SH.: Ah, Romeo, ah. Elimde olsa ederdim yardım.

Ne çare ki kendime bile olmadı bir hayrım.

Henüz onsekizimin baharındayken ben

Yirmialtı kış görmüş bir kadın aniden

Girdi hayatıma, doğurdu altı ay sonra

bir çocuk, derken az sonra bir de ikiz,

Benimki yılanında hiç kalır çektikleriniz.

Viyaklamalar, ağlamalar, sızlanmalar

Etrafımda üç beşik, üçünden de ayrı nameler.

Şiirlerimi ebedileştirmek için alırken kaleme

Mutlak çarpardım beşiklerden birine.

Kadın sırtırdı, etmezdi bana yardım.

Ben de sonunda yapacağımı yaptım.

ROMEO: Ne yaptınız?

W.SH.: Onu terk ettim!

Gecenin karanlığında, kanatlanmış tabanlarımla

Londraya kaçtım ve orada senerlece

ona lânetler yağdırarak yaşadım.

O da uğradı gazabına şeytanın.

ROMEO: Susun, susun! Geliyor!

JÜLIET: (kapıda) Romeo, ben artık dayanamıyacağım, gel şu kızla sen
konuş!

ROMEO: (ağızı dolu) Yemek yiyorum yahu.

JÜLİET: (LÜKRETİA'nın odasına geri döner, gene gitar sesi, gene bağırışma)
Kes diyorum! Lâftan anlamaz kaltak, kalk yatağından!

LÜKRETİA: Kalkmıyacağım, kalkmıyacağım işte!

JÜLİET: (gene kapıda, bu kez LÜKRETİA olarak giyinmeye başlamıştır)
Bir dakika bakarmısınız, Bay Shakespeare! Bu oyunda bana bir kaç rol yüklemeniz şartmıydı?

W.SH.: Muktesit davranmamız gerekmekte, Hanımefendi.
Elisabeth devrini bir düşünün! Sanatçılara fazla ücret verilmezdi ki. Adeta boğaz tokluğuna çalışırlardı.

JÜLİET: Yorucu oluyor. (LÜKRETİA'nın odasına döner) Baktım, baktım senden....başına ağırlar girdi. Çık dışarı, def ol çık odandan!

ROMEO: Ne olur kurtarın beni bu kadının elinden, yalvarırım, kurtarın!

W.SH.: Veronanın kilisesinin avlusunda
Jüliet'in açık mezarı başında
Ben seni kurtarmadım mı, Romeo?
O senin için bir kurtuluş değilmiydi?
Ölmenizle ölümsüzleştirmek istemedim mi sizi?
Hürmetten yoksun böyle bir hayat yaşamak
istedinizse, elimden ne gelir ki?

LÜKRETİA: (yarı uykulu ayaklarını sürterek odasından çıkar) Zıbar da başının ağrısı geçsin, kerkenez karı! Yaşantım söresince senden nefret edeceğim. Zaten yaşantımda senin bir yerin yok!
(ROMEO'ya) Senin de yok! Ey ulu Tanrı, bunlardan nefret etme gücünü benden eksik etme!

ROMEO: Derslerini yaptın mı münasebetsiz kız?

LÜKRETİA: Ders yapacağım da ne olacak babalık?

ROMEO: Ne olacağı varmı, birşeyler öğreneceksin.

LÜKRETİA: Öğreneceğim de ne olacak?

ROMEO: Adam olacaksın.

LÜKRETİA: Önce sen adam ol kiro!

ROMEO: Okumak demek, yaşantı için.....

LÜKRETİA: Sen ne anlarsın yaşantıdan, plâğı bozuk hıyarto? (bağırır)
Anlat bakalım, neymiş yaşantı?

ROMEO: (yardıma gelmesi için seslenir) Jüliet!

LÜKRETİA: Kışını yırtma, gelemes! Baş ağrıyor. Ayrıca da o da senden nefret ediyor.

W.SH.: (LÜKRETİA'yı beğenmiştir. Sahnenin önüne gelir. Arka plânda ROMEO ile LÜKRETİA işaretlerle tartışmaktalar)

Ne oluyor bana? Ah, melek simalı güzel!

Saçtığın nurla karanlık kalbimi titrettin.

Damarlarımdaki donmuş kanı alevlendirdin.

Nefesim düşüncelerime ayak uyduramıyor

Sırmalı bir bahar çiçeği gibi ihtimamla

yarattığım Jülietime ne kadar da benziyor?

Evet, benim yarattığım, can verdiğim

Jüliet'e....Bu şimdi Jüliet değilmi?

Jüliet! Jüliet!

(bu adı WEST SIDE STORY'deki "MARİA, MARİA" melodisinde seslenir)

LÜKRETİA: (SHAKESPEARE'yi işaret eder) Kim bu?

ROMEO: Bir ingiliz turist. (seslenir) Jüliet!Yardıma gel! (LÜKRETİA'nın odasına girer)

LÜKRETİA: Gelmeyecek, Gelmeyecek! (öne gelir, SHAKESPEARE'yi tepeden tırnağa süzerek çevresinde döner, birden yere mendilini atar)

W.SH.: (Mendili yerden alır, uzatır)

Bana bahş ettiğin bu ne ihsan, bu ne lütuf?

Al mendilini güzel melek geri

Hata etme sen sakın Desdemona gibi.

LÜKRETİA: Benim adım Lükretia, selâm!

W.SH.: (şaşıırır, reverans yaparak selâm verir) Selâm! Benim de adım William Shakespeare, dostlar Willîf der.

LÜKRETİA: Yok yahu? (gene mendilini atar, Shakespeare gene alıp verir)

Kırk yılın biri evimize dörtödörtlük biri düştü! Çok seksi olduğunun bilincindemisin?

W.SH.: Bunu ima eden sözlere muhatap olmuştum, küçükhanımefendi, ama sizden duymak beni çok bahtiyar etti.

LÜKRETİA: Boş ver küçükhanımefendi lâfına, bana Laki de!

W.SH.: Müziki ruhun gıdası ise

Senin adın da tıpkı musiki

O Laki, o Laki, o Laki!

LÜKRETİA: Amma antıkasın be! Yani böyle cafcacflı konuşmak hoşuna mı gidiyor? Necisin sen?

W.SH.: Ben bir şairim, Sayın Laki Hanımefendi
Yazarım aşkı anlatan trajedi
Ve de zevk ve ızdırapları
dile getiren eşsiz sonetleri.

LÜKRETİA: Yemin et! (şarkıyla) 'Bu gece dans etsem, durmadan dans etsem'....
Bu da senin mi?

W.SH.: Yok canım, benim değil. Bu, My Fair Lady adında çalgılı, rakslı
basit bir oyun. Benim eserlerimle hiç alâkası yok.

LÜKRETİA: Keşki senin olsaydı, yazık, Bakarsın günün birinde sen de
böyle matrak bir şey yazarsın. (mendilini yere bırakır, hemen
kendini alır, SHAKESPEARE'nin üzerine doğru atar) Willî, ben
tüyeceğim. (Tabii SHAKESPEARE anlamaz) Cicozlayacağım.....
Gene anlamadı. Ben evden kaçacağım.

W.SH.: Kudretli gökyüzü, kanatlandırırsın seni kaçman için.

LÜKRETİA: Artiz olacağım. Kelle olmaktan daha avantalı. Yeteneğim de
var. Bir kerre hiç sütyen kullanmam. Zaten henüz icat edilmedi.

W.SH.: Başımı döndürdün ey büyüleyici masal perisi.

Bu ne güzellik, karşıma çıkmamıştı böylesi

Yer yerindenhoynamalı dolaştıkça bu ahu.

Zelzele misali çatlamalı Veronanın kalesi.

LÜKRETİA: Traşı kes de, seninle kurudan gidip, piyizlenelim, tamam mı?

W.SH.: Bu yaşa kadar böylesine şaşırtıcı bir teklifle karşılaşmamıştım!

LÜKRETİA: Geliyormusun?

W.SH.: Sorulurmu? Seninle her yerden giderim, kurudan da, yaşdan da.

LÜKRETİA: Hasso erkekmişsin be! (Ona sarılır, uzun öpüşme)

ROMEO: (kapıda görünür, dehşet içinde kalır) Santa Maria! Hey! Hey
Shakespeare! Hey Willî!

LÜKRETİA: (ayrılır) Ne bağıırıyorsun? Yangın mı var?

W.SH.: (utanmıştır, LÜKRETİA'nın mendili ile burnunu siler)

ROMEO: Kızımı baştar çıkartacaksın diye hangi eserinde yazılı, he?

W.SH.: (Sahnenin önünde, halka)

Alçak sesle, eyvah yakalandım!

Bakalım bu işin içinden nasıl sıyrılacağım?

ROMEO: (o da öne gelmiştir) Ben de alçak sesle: Şimdi evimden kovacağım.

LÜKRETİA: (Yoga pozisyonunda baş üstü durur) Baba, biz Willif ile birbirimize bittik.

ROMEO: Seninle sonra konuşacağım, orospu!

W.SH.: (dramatik)

Yağdır bütün hışmını sen bana,

Şimşekleri, fırtınayı

O suçsuzdur, dokunma ona,

Sevgiye, aşka lâyük kızına

Bu ihtiyar yürek çoştı

Tertemiz duygularla.

ROMEO: (başını sallar) Yaşından başından hiç mi utanmıyorsun, Shakes-
peare efendi? Yahu kız daha ondört yaşında!

W.Sh.: Bir kız ki, belirlenmiştir dişiliği

Yaşı düşünülmez, söz edilir çekiciliği

Ne çare uyandı içimde birden

Tüysüz bir delikanlı sevgisi.

ROMEO: (onu kolundan çeker, kapıya doğru iter) Bir kaç gün soğuk
toprağın altında yattıktan sonra, tüysüz delikanlı sevgisi
neymiş anlarsın.

W.SH.: (yalvarır) Momo!

ROMEO: Def ol evimden ırz düşmanı herif!

W.SH.: Gidiyorum, lâkin ebedi ayrılık olmayacak

Bu bir aşkın başlangıcı sayılacak.

LÜKRETİA: By by.

W.SH. By by.. (çıkar)

ROMEO: (kızına) Erkek düşkünün azgın karı, hiç utanman yok mu senin?

LÜKRETİA: Karışma bana! Willif benim tipim.

ROMEO: Beş para etmezsin biridir. Romeo Montague'nün kızı böyle bir herifle asla arkadaşlık edemez.

LÜKRETİA: Ne var sinirlenecek? Willk çok güzel piyesler yazmışmış, kendisi anlattı.

ROMEO: Sen ona bakmaHakkında çıkan eleştirileri okumadın mı?

LÜKRETİA: Ben onunla nefesleşeceğim.

ROMEO: Olmaz öyle şey. Biliyormusun ki obherif az kaldı, annenle babanı öldürecek.

LÜKRETİA: Ben onunla çıkacağım ve de yatacağım.

ROMEO: (sofraya oturur, yemeğe devam eder) Sen git de derslerine çalış!

LÜKRETİA: Ne sen, ne de annem beni anlamıyorsunuz. Sizin derdiniz para, gırtlak ve durmadan kavga etmek. Yaşamı yaşam yapan güzelliklerden haberiniz bile yok. (alay edercesine) Romeo ve Jüliet! Siz ne bilirsiniz aşkın ne olduğunu?

ROMEO: (çiğneyerek) Biz annenle gül gibi geçiniyoruz.

LÜKRETİA: O nasıl gülse öyle? Yahu biribirinizin gözünü oyacaksınız. Aranızda seks de yok. Yalancısınız, tutucusunuz ve de gericisiniz. Boşansanıza be Allahın cezaları!

W.SH.: (duvardaki gizli bir kapıdan girer, LÜKRETİA'yı kolundan çekip götürür. Çıkarken)

Elveda, Signora Montague'ye arzı hürmet ederim
Kerimenizle kurudan gidip, piyizleneceğiz.

ROMEO: Dur! Nereye? Olmaz! Ben....(yerinden fırlar, lokması boğazında kalır) Laki, buraya gel diyorum! Gel diyorum sana.

SAYGISIZ SEFİL, LAF İSTEMEM, ELİM KAŞINIYOR.....bunu ben nerde duymuştum? Tamam, Jüliet'in yaşlı babası söylemişti. Onlar nasıl davranılacağını bilirlerdi...(Kapıdan dışarıya doğru bağırır)
Orospu!

JÜLIET: (LÜKRETİA'nın odasından çıkar, çok sakın) Ne bağırıyorsun, Momo? Avaz avaz bağırmaktan başka eğitim yöntemleri olduğunu öğrenemedin gitti.

ROMEO: Laki gitti....Willk ile gitti.

JÜLIET: Neden engel olmadın?

- ROMEO: Yükle suçu bana, yükle! Dostun ve yaratıcın Shakespeare'nin başının altından çıktı hepsi. Senin de başına çorapları örerken, sen de ondört yaşındaydın. Herif ondörtlülere meraklı. Seksomanyak, Lolitacımı nedir? Toy kız, düştü tuzagina....lâf aramız da, Allahın cezası bir yaratık.
- JÜLIET: Öylelerine problemli çocuk deniyor. Çevreye uyum güçlüğündenmiş.
- ROMEO: O da nesi?
- JÜLIET: Davranış uyumu, toplu yaşam uyumu, içe dönüklük...bunalım...
- ROMEO: (anlamaz) Anlıyorum.
- JÜLIET: Bütün zamane çocukları böyle.
- ROMEO: Analar, babalar ne yapacaklarını bilemiyorlar.

ÇOCUKLAR, ÇOCUKLAR ŞARKISI

İKİSİ: İster Batı, ister DOĞU
Dağlarda ve bayırdan
Her bir yerde ve her evde
Ana baba olmak zor
Çocuklara lâf anlatmak
Deveye hendek atlatmak
Kendi istekleri neyse
Hep onu yapıyorlar.

ROMEO: Ben o yaşta günlerce evden uzak kaldı mı? Partiden partiye gidip sarhoş oldum mu? İlk gördüğüm kızın balkonunu karanlıkta tırmandı mı?

JÜLIET: Ya ben? O yaşlarda babacığma yalan söyledim mi hiç? Sevgili annemle babamın sözünden çıktım mı hiç? Evden ben kaçtım mı hiç?

İKİSİ: Analar ve babalar
Kesin kesin şikâyeti
Üç dört bin gün evvel
siz de genç ve
ateşliydiniz
Çocukların isyanı ne kötü
ne de yeni
Bırakın eğlensinler ve de nefret etsinler

JÜLİET: Okula gitmekten, ders çalışmaktan daha önemli ne vardı ki?
Genç papazları mı gözetlerdim². Yeni tanıdığım birinin hemen
koynuna mı girerdim².

ROMEO: Ya ben? Sokaklarda serseriler gibi kavga mı çıkartırdım?
Kılıcımı çekip birini mi öldürdüm?

İKİSİ: Hem de nasıl

(şarkı)

Analar babalar

Kesin kesin şikâyeti

Öfkelenip kızmayın

deli gibi bağırmanın

Bekleyin sabırla

Çocuklar da olacak

Ana ve baba

Gelecek onların da başına

Bırakın eğlensinler

Ve de nefret etsinler

Gelecek hepsi aynen

Onların da başına

Onların da başına!

(Şarkı bitince gene güncel yaşantı. ROMEO masa başına geçer, turp
yemeye başlar. JÜLİET, tuale masasında yüzüne çeşitli kremler sürür -
bundan önceki gibi, ayna yerine halka bakmaktadır.)

ROMEO: (şarap içer) Sen bir şey yemiyecekmisin?

JÜLİET: (duymamazlıktan gelir, başındaki perükasını çıkartır, bigudili
gece perükasını takar)

ROMEO: Jüliet! Yemiyecekmisin diye sordum.

JÜLİET: Acıkmadım, hem aşabım da bozuk. Momo, ya bizim kız o herifle
işi pişirirse...?

ROMEO: Beklemekten başka ne gelir ki elimizden? Acaba bu ara kendi
sorunlarımızı ele alsak mı?

JÜLİET: (bundan sonraki sahne süresince hep dalgındır, dinlemez, lâf
olsun diye konuşur) Sorun mu? İyi..güzel.....

ROMEO: (bir yandan içer) Artık dayanamıyacağım sevgili Jüliet.

JÜLİET: Ne yaparsın...hayat....

ROMEO: Lükretia bile evliliğimizin ne denli anlamsız olduğunu fark etmiş...anlamsız ve gereksiz. Yalnız şunu bilmeni isterim Jüliet, Ben seni aldatmadım. Bütün bu yıllar içinde başka bir kadına ne yan baktım, ne de elimi sürdüm. Bu duruma nasıl geldiğimizi hiç anlamıyorum, ama geldik işte. Hata, ondört yaşında bir kızla evlenmemdi. Onbeş yaşında bir kızla da evlenilmez, hatta yirmi yaşındakiyle de...aslında hiç evlenmemeli. Allah kahretsin..... ilk gece seninle ne güzel sevişmiştik, değilmi? Görüp göreceğim rahmet^{de}/bu olmuştu....

JÜLİET: (yüzünü kremlemekte, dinlemiyordur)

ROMEO: Biz boşanmalıyız, Jüliet. Belki ikimiz^{de} için de kolay olmayacak ama başka bir çare göremiyorum. Bence yapılacak tek şey boşanmamız....tek yol, tek sağlıklı yol ve de tek dürüst yol. (derin bir nefes alır) Oh, nihayet söyledim. Kaderimiz senin elinde Jüliet, Kararı sen vereceksin.

JÜLİET: (ROMEO'ya döner, düşünceli bakar, sakın)
Momo, bana bir hizmetçi gerek.

ROMEO: (dehşetle baka kalır)

JÜLİET: Ev içinin tek başıma üstesinden gelemiyorum. Bir hizmetçi tutmazsan aklımı kaçıracağım. Alt tarafı iki elim var, hangi işe yetişsinler? Avularımla haline bak, bak. (ellerine krem sürer)

ROMEO: (biraz kendini toparlamıştır) Sen dediklerimi dinlemedin mi? Neler söylediğimin farkında değilmisin?

JÜLİET: Farkındayım.

ROMEO: Peki, ne dedim?

JÜLİET: Sen dediklerimi dinlemedin mi?

ROMEO: Aferin, çok güzel dinlemişsin. şimdi a kulaklarını, tekrar ediyorum: Açık ve seçik anlatacağım. Ben evlenecek yaradılışta değilmişim. Aslında evlilik kadınlar için düşünölmüş, erkeklere göre değil. Ben özgür olmak istiyorum, ateşli bir cinsel yaşantım olsun istiyorum, lâf ola karı koca ilişkisi bana göre değil. (bağırır)
Duydun mu?

JÜLİET: Sağır değilim, duydum.

ROMEO: Ne dedim? Tekrar et!

JÜLİET: Ateşli bir cinsel yaşantın olsun istiyordum, derdin bu mu?

ROMEO: Evet, bu!

JÜLİET: (kremlenmeyi keser, ona döner) Seninle anlaşalım, Momo.
Haftada üç kez.

ROMEO: (dehşetle) Ne...? Haftada üç kez mi...???

JÜLİET: Pazartesi, Çarşamba ve de Cuma. O zaman rahatlarım. Sen de
haftada üç kerrenin üstesinden gelirsin canım. Sekizden ikiye
kadar razıyım, Momo.

ROMEO: (dehşetle) Se se sekizden ikiye kadar mı...?

JÜLİET: Evet, öyle olunca yarım gündelik veririz. Sigortaya da kayıt
etmemiz gerekmez. Momo, ne olur bir hizmetçi tutalım. Aksi halde
hastalanacağım. Sabah kahvaltısını yatağıma getirsin....ne olur
peki, de, Momo...yalvarırım, peki, de.

ROMEO: (patlar) Ben sana nasıl peki demem, güzel karıcığım? Ben hiç senin
bir dediğini iki ettim mi? Şu yüzüne buladığın kremi sana dünyanın
parasına kazıklayan o kadına hiç kızdı mı? Kremlerden nefret
ettiğimin bile farkında değilsin! Bütün kremlerden nefret ediyorum,
bütün kadınlardan da nefret ediyorum. Tek istediğim onlarla
yatmak., sonra canlarını cehennem dibine göndermek. Özgür
olmak istiyorum. Buna engel olmak isteyen de yok ederim!
(JÜLİET'in arkasına geçmiştir, ellerine ensesine kor) Bağışla
günahımı Allahım!

JÜLİET: (güzelliği ile meşgul) Oh, oh biraz daha sağa, orası, oh iyi
geldi.....

ROMEO: (öylesine afallamıştır ki, masaja başlar)

JÜLİET: Tamam, biraz daha sağa....oh,,,ay ne iyi geldi....ellerin dert
görmesin, Momocuğum.

ROMEO: (italyanca küfrederek devam eder) Delireceğim...delireceğim
bir çare düşün!

JÜLİET: Düşündüm ya! Haftada üç kez yarım gün gelir.....

ROMEO: (dertli dertli iç çeker, kendini yatağa atar ve uyur)

JÜLIET: (yüzü ile ilgili) Haftanın bir günü çamaşırı yıkar...bir gün temizlik...bir gün de ütü....ay nasıl teşekkür edeceğimi bilemiyorum. (döner, ROMEO'nun uyuduğunu görür) Ay aman, öf be, bu evde de kimse söylediklerimi dinlemez. (başını sallar, sahne kararır, yan taraftan sahneye girmiş olan SHAKESPEARE'nin üzerine ışık vurur.)

W.SH.: (ağır ağır sahnenin önüne gelir) Eğlenceli olan ilk kısmı
izlediniz işte,

Yitirilmiş bir aşk, geride kalmış sevgiyi de,
Bir vakitler saadetten göklerde isterken uçmak,
Evlendikten sonra tek istedikleri
Biribirinin gözünü oymak.
Bu gelebilir her kadının, her erkeğin de başına
Adları Romeo-Jüliet de olsa, hep aynı noktaya.
Nelere özenmiştim, karşı koydurtmuştum nelere,
Gördünüz, hiç de mutlu denemez bu evdekilere.
Her birinin elinde ötekine sürülecek on kara
Birazdan görüşmek üzere, çünkü vereceğim on dakika ara.

P e r d e

(birinci kısmın sonu)

İKİNCİ KISIM

Sahne aynen ilk perde açıldığındaki gibidir. Karı ve koca gene yataktalar. Romeo, gene kalkar, öten horoza terliğini atar, bu kez yatağına geri döner, lâstim torbasına uzanır, ona sarılacağına, kenara iter, JÜLIET'i okşamak için elini uzatır, ona iyice sokulur.

ROMEO: Acaba sabahın bu erken saatinde karıcığım bana sarılmak istemezmi?

JÜLIET: (yatağında doğrulur, aynı gecelik, aynı bigudili perük) İstemez olur muyum kocacığım?

ROMEO: (bu yanıtı beklemediğinden; afallar) Sen mi?

JÜLIET: Yok, komşu! Haydi!

ROMEO: Ne haydisi?

JÜLIET: Canım bana sokulan sen değil misin? İster misin diye soran da sensin. Ben de haydi, dedim.

ROMEO: Her sefer, beni rahat bırak, Momo, sabah sabah sırası mı Momo, çekil üzerimden, Momo, diyen sen değil miydin?

JÜLIET: Tamam demişimdir ama artık demiyeceğim, sana iyi bir eş olacağım. Haftada üç de olsa, hizmetçi tutacağına söz verdiğin için sana karşı hırçın davranmamaya karar verdim. Benim üzerimden çamaşır, ütü, ortalık sorunu kalkacağına göre, seninle artık çok yakından ilgileneceğim, kocacığım.

ROMEO: Yani...yani..nasıl?

JÜLIET: Eski günleri anarız....sonra....sonra gençlik günlerimizi. canlandırmaya çalışırız...Hani bir türlü unutamadığımız o ilk gecemiz var ya....kendimi sana teslim ettiğim o gece.... (kendini yatağa geri bırakır) Haydi!

ROMEO: (böyle karşılık beklemediğinden, ne yapacağını bilememektedir, kendini geri çeker?) Böyle yapamam ben! (kalkar)

JÜLIET: (yatağın içinde diz üstü oturur, önemsiyerek)

GİDİYORMUSUN? SABAH YAKIN DEĞİL DAHA

KULAĞININ ÜRKEK BOŞLUĞUNA İŞLEYEN

BÜLBÜLDÜR, TARLAKUŞU DEĞİL

ROMEO: Çoraplarım nerede?

JÜLIET: ŞU NAR AĞACINDA ÖTER HER GECE

İNAN BANA SEVGİLİM, BÜLBÜLDÜ ÖTEN.

ROMEO: Tarlakuşuydu.

JÜLIET: BÜLBÜLDÜ, TARLAKUŞU DEĞİLDİ.

(tualet masasına oturur)

ROMEO: Buyrun! Üzerinden yıllar geçti ve sen halâ bülbüldü diye direniyorsun. Sana o sabah ben:

SABAHIN HABERCİSİ TARLAKUŞUYDU ÖTEN

BÜLBÜL DEĞİL.

dememişmiydin yoksa dememişmiydin ? (banyoya girer)

JÜLIET: Demiştin, n'olacak? (perük değiştirir) Ben de yanıldığımı yüzüne vurmuş ve:

BÜLBÜLDÜR, TARLAKUŞU DEĞİL, diye cevap vermiştim.

Doğru değilmi?

ROMEO: (banyodan çıkar) Doğru olan tek şey, senin daha o yaşta inatçı ve ukalâ olduğun. Bir kerre sende kul^qk yoktur. Sen ördek gaklamasını Ağustos böceğinin sesinden ayıramazsın ki! Tarlakuşuydu!

JÜLIET: Bülbüldü!

ROMEO: Tarlakuşuydu!

JÜLIET: Bülbül! Bülbül! Bülbül!

ROMEO: Delirmek işden değil, yıllardır hep aynı terane. Zaten sen hiç bir zaman yanıldığınızı kabul etmezsiniz ki! Etseydin, şaşardım. Tarlakuşuydu!

JÜLIET: Sevsinler, sanki yanıldığınızı sen ^{kabul}edermisin? Ukalâlık dendi mi, başta gelirsin, en başta. Kanıtlayamadıktan sonra vız gelirsin bana. Tarlakuşu olduğunu kanıtla, o zaman ben de yanıldığımı kabul ederim ama Bülbüldü!

- ROMEO: Oynattın mı sen? Otuz yıl evvel öten bir kuşu ben şimdi nasıl bulup, kanıtlayabilirim? Bunun yanıtını tek kişi bilebilir.....
(seslenir) Willie!
- JÜLIET: (seslenir) William!
- W.SH.: (gizli kapıdan girer)
Ben, ben olmasaydım, mutlaka sorardım şimdi
o zamanlar başka birinin sorduğu gibi:
'Kim sesleniyor bana?' Ve şimdi ben de
soruyorum size: 'Gereklimiyim bu evde?'
- JÜLIET: Rica ederim, Bay Shakespeare, şu geri zekâlıya, o sabah, yani
üçüncü perdenin sonunda, hangi kuşu öttürdüğünüzü söylemişsiniz?
Bülbülmüydü, yoksa Tarlakuşumuydu? Ben iyi biliyorum ki....
- ROMEO: (atılır) Kopye vermek yok!
- W. SH.: (kararsız)
Yani sizce, o sabah, gecenin karanlığında
örterken ilk buluşmanızı.....
Hafızam beni yanıltmıyorsa eğer
O gece öten kuşun ne olduğunu
şey..yani..bence..aklınmda kaldığı kadarıyla
sabahın erken saatinde bir kuş ötmüştü....
- JÜLIET: Ah, hatırlayamıyacak..
- W.SH.: Hayret etmeyin, Hanımefendi,
O kadar çok gece, o kadar çok aşk
çıkmıştır ki kalemimden
Hangi kuşu kime öttürdüğümü
Kolay kolay bilemem.
Gene de bulmalıyım, müşkül lâkin, bir dakika
şöyle değilmiydi?
'DİNLE, DİNLE! GÖKKUBBEDE ÖTEN TARLA KUŞUNU!'
- JÜLIET: Ay gene piyeslerini karıştırdı.
- ROMEO: (sessizlikten sonra) Oturmaz mıydınız, üstat?
- W.SH.: (oturur)

JÜLİET: Anlaşıldı, anlaşıldı, bu kuş numaralarının içinden siz de çıkamıyacaksınız. Ama insan yazdığını nasıl hatırlamaz? O geceyi şöyle gözünüzün önüne getirin? (işaretle) Bu salak, benim akrabamı öldürdükten sonra, Mantuaya kaçmak istemişti.... ben perişandım...ilk kez, belk de son kez kucaklaştık.... kader, evet acı kader, kapımızı sarsmakta ve biz, Romeo ve Jüliet, çağın en ünlü aşıkları, yapacak hiç bir şey kalmamış gibi, yok bülbüldü, yok tarlakuşuydu diye tartışıp durduk. Böyle piyes yazmak marifeti değilki?

W?SH?: O tartışmayı almadım ki ben rast gele kaleme Karşılıklı diyalog denir buna bizim işde. İsteğ öten tarlakuşu, ister bülbül olsun Mühim olan romantik hava yaratmak işte. Maksadım herhangi bir kuş sesi dinletmek biterken aşkın gecesı. Bahtıyarlık içinde çırparak kanat Göklere doğru uçmayı arzulatmak.

(halka)
Beğendiğim bir şairin satırlarında
okumuşum bunları ve kendi eserlerimde
sırası geldikçe de kullanmışımdır.

ROMEO: (halka) Yıllardır neye şaşarım, bilirmisiniz? Sahnede biri öne gelir, halka doğru konuşur ve sahnedeki diğer sanatçılar onu duymamış gibi davranırlar. (geri çekilir)

W.SH.: Şimdi ben de onun söylediklerini duymamış gibi yapacağım.
(o da geri çekilir)

JALİET: Bence bülbüldü.

W.SH.: (aralarını bulmak içi)
Vaz geçin artık münakaşanızdan
Çıkmış bir ses bir kuşun ağzından
Değermi bir kuş için kalp kırmak
Demiştım ya, cik cik sesi verip
Romantik bir hava yaratmak.

JÜLİET: Tamam, cik cik diye bülbül öter.

RDOME0: Tam tersi.

JÜLIET: Affedersin ama, bülbülün tam tersi nedir? Söylermisin..

ROMEO: Tarlakuşu. Zaten öten de tarlakuşuydu.

JÜLIET: Bülbüldü.

W.SH.: Sevdiklerim, sevdiklerim , kesin artık

İzin verin de ilham perisi

Hatırlamam için öpsün beni. (bekler)

Kiss me Kate!

JÜLIET: İlham perisinin adı Kate mi, Bay Shakespeare?

W.SH.: Değişiktir ilham perilerim. Zamana ve zemine göre.....(biraz daha bekler) Ah, öpmüyor beni ilham perisi.....Lükretia evde yok mu?

ROMEO:
JÜLIET: (beraber) YOK!

JÜLIET: İşinize gelirdi, değil mi?

ROMEO: Peki nerede kaldı ilham periniz, ha?

W.SH.: Gelmek istemediğine göre toparlamaya çalışacağım:

Dinle beni Jüliet, sen Romeo'ya demiştin ki:

Kulağına kuş sesi geldi diye mi gidiyorsun?

Ha bülbül ötmüş, ha tarla kuşu ne çıkar?

Alt tarafı bir kuş, nerde isterse orada öter!

JÜLIET: Şimdi bu cevap mı?

W.SH.: İster bülbül, ister Tarlakuşu, ister saksağan, hepsi öter, uçar, gider havadan.....(kendisi pek güler)

ROMEO: Ve bu adam Hamlet'i yazmış!

JÜLIET: Piyeslerini kendi yazmamış diye duymadık mı?

W.SH.: İftira! Yalan! Alçaltıcı töhmetler!

Bütün bu hakikat dışı söylentiler

Benimde kulağıma geldi

Halâ tereddüt ederim

Tekzip edip etmemek için.

HOR GÖRÜLMEK VE BUNU BİLMEK

HOR GÖRÜLDÜĞÜNÜ BİLMEYEN

POHPOHLANMAKTAN DAHA İYİDİR.

- JÜLİET: Bunu beğendim. (ROMEO'ya) Kendisinin mi dersin?
- ROMEO: VAR OLMAK MI, YOK OLMAK MI, BÜTÜN SORUN BU!
(SHAKESPEARE'ye) Hiç bir belge bırakmamışsınız, bu nasıl yorumlanır sizce?
- W.SH.: (kekeler) Ne demek, ne demek nasıl yorumlanır...? Yorumlanması gereken bir durum mu var ortada?
- ROMEO: Var tabii. Örneğin eserlerinizi kimin kaleme aldığı...? (Bundan sonraki diyalog süresince, ROMEO ve JÜLİET onun üstüne üstüne giderler, kısıpaca alırlar)
- JÜLİET: Bunu biz de bilmek isteriz, kimdi?
- ROMEO: Haydi Willie, söyle kimdi? Bak, bizbizeyiz, haydi şunu itiraf ediver. Francis Bacon mu?
- JÜLİET: Christofer Marlow'mu?
- ROMEO: Allah, Allah! Shakespeare'nin eserleri Shakespeare'ninami, değil mi, bilmek istiyoruz, evet mi, hayır mı?
- W.SH.: (yıkılmıştır) Hayır.
- JÜLİET: Vay üç kâğıtçı vay!
- ROMEO: Zaten kuşkulanıyordum { (dişleri arasından) Orospu çocuğu!
- W.SH.: YOK MU BİRİ SAKALIMI KOPARIP YÜZÜME ÇALAN
YOK MU BİRİ GELSİN ÇEKSİN BENİ BURNUMDAN?
TIKSIN YALANLARIMI BOĞAZIMDAN İÇERİ CİĞERLERİME
YOK MU BUNU YAPACAK BİRİ, YOK MU?
YAPSIN RAZIYIM! KARŞI KOYAMAM Kİ ZATEN,
GÜVERCİN YÜREKLİNİN BİRİYİM BEN!
- ROMEO: Haydi canım, o kadar da uzun boylu değil! Ayrıca böyle kocaman lâflar etmek zorunda da değilsin.
- W.SH.: SÖZLERİM UÇUYOR HAVAYA, AMA DÜŞÜNCEM YERDE
ÖZ OLMAYINCA SÖZ YÜKSELMİYOR GÖKLERE.
İzin vererseniz, artık veda edeyim şiire,
ve açıklayayım durumu: Daha hayatta iken benimle çok uğraşırlardı. Aleyhimde kampanya açtıkları kulağıma gelmişti. Bu yüzden hep huzursuzdum, halâ da huzursuzum ya....Mezarımda bir sağa, bir sola döner dururum, tıpkı bir, teşekkür ederim, aklımda, bir vantilatör gibi. Evet....maalesef bu konuda bilginler haksız sayılmaz. Shakespeare'nin eserleri, Shakespeare'nin değil, bir başkasının. Bu kişi de onun gibi Globe,Tiyatrosunu idare etti, onun gibi sahneye de çıktı. William Sheakespeare'nin tıpatıp eşiydi?

ROMEO: Adı neydi?

W.SH.: William Shakespeare.

ROMEO: (hayretle) Yemin et!

JÜLİET: (kulağını temizler) Uyduruyor işte.

W.SH.: Uydürmüyorum, onun da adı William Shakespeare idi. Kötü bir tesadüf ama doğru. İkisinin de adı William Shakespeare idi.

ROMEO: Peki siz kimsiniz?

W.SH.: William Shakespeare.

(Gene şiirsel konuşmasıyla)

Ha benim, ya da benim değil

Kim bilebilir onun mu, bunun mu?

Bu mudur o?

O mudur bu?

İster deyin dolandırıcı bana

Yalancı, şarlatan

Ne çıkarsa ağzınızdan

Gene de ben William Shakespeare'yim

En iyisi buradar çekip gideyim

Ve rahat etmek için de artık öleyim. (ölür)

ROMEO: (üzerine eğilir, kalbini dinler. Ölmüş anlamında başını sallar, alkışlar, JÜLİET de alkışlar. SHAKESPEARE yerinden kalkar, selâm vererek geri geri gider, gizli kapıdan çıkar.)

JÜLİET: Aman ne ağzı kalabalık herif!

ROMEO: Çarıklı erkânıharp. (JÜLİET'in evden çıkmaya hazırlandığını görür)
Alış verişe mi gidiyorsun?

JÜLİET: Evet, işkemenin şişirmen için.

ROMEO: Turp al!

JÜLİET: İyi ki söyledin. Bulaşığı yıka!

ROMEO: Neden hep ben?

JÜLİET: Hizmetçi tutmuyorsun da ondan. Tut bana birini!

ROMEO: Tutacağıma söz verdim ya.

JÜLİET: Çıkacakmısın?

ROMEO: Belki.

JÜLİET: Karşıta dönersin?

ROMEO: Geç kalmam.

JÜLİET:

JÜLİET: Akşama ne istersin?

ROMEO: Ne olursa.

JÜLİET: Turp mu?

ROMEO: Evet, turp.

JÜLİET: Kırmızı turp bulursam alayım mı?

ROMEO: (canlı) Evet, bulursan al.

JÜLİET: Başta söylesen olmaz mı? (çıkart).

ROMEO: (arkasından bağırır) Evet, Turp! Kırmızı turp! Beyaz turp! Kara turp! Çıkacakmısın? Ne zaman döneceksin? Hiç dönmeyeceğim! Alıp başımı gideceğim! Ben bu evde yaşayamam! Tutan mı var...? (Yatağın üzerinde duran su torbasını, Lisa'yı görür) Bağışla! Yürekten bağlı olduğum tek varlık sensin....(Alır, göğsüne bastırır) Seni çok seviyorum, Lisa...Lisa!

ROMEO'NUN LİSA'YA AŞK ŞARKISI

Bu şarkım sanadır, Lisa
Sanadır, yalnız sana.
Parma, Padua ve de Pisa
Duysun sesimi kim kim varsa.
Dünyadaki bütün insanlara
Amerika, Asya, Afrika
Güneşe, yıldızlara ve aya
Gitsin, gitsin sesim, gitsin sesim
Sen, sen benimsin Lisa

Hiç unutmam ilk geceyi. seni ilk kez suyla doldurduğumda,
Dışarda sağanak halinde yağmur, içerisi buz gibi, yatağa
girdim, bir sıcaklık sardı beni. Yalnız dağıldım artık
Aradığım eşimi bulmuştum.

ROMEO: (şarkıya devam)

Canım Lisa, aşkım Lisa
Yerin benim koynumda.
Canım Lisa, aşkım Lisa
Desinler, bu bir torba
Değişmem bin kemana
İçinden gelen o sesi
Canım Lisa, aşkım Lisa
Nerdesin, nerdesin, uzak durma bana!

Bir kez beni aldattı. Geçen kış, soğuk bir geceydi, su sızdırmaya başladı. Kaynar suyla doldurmuştum. Hazmedemedi anlaşılan ve delindi. Tamire götürdüm. Tamirci akşam torbamı bana geri verdi, bu benim torbam değildi...o güne dek hiç tanımadığım bir torbaydı bu! Tanıımıyordum. Torbaları değiştirmişti. Çılgınlar gibi oradan oraya koştum ve gece yarısı, bir zengin tefecinin yatağında ele geçirmezmiyim..? Dio mio, che vergogna..... Günlerce etkisinden kurtulamamıştım. Başka torba denedim, ihanet ediyormuşum gibi gelmişti bana. Ben tek torba¹lı erkeğim.....

Canım Lisa, aşkım Lisa
Kimse benzemez sana
Canım Lisa, aşkım Lisa
Bitiyorum yumuşaklığına.
Jüliet bağırdıkça
Daha sokulursun bana
Artık var bu dünyada bir çift
Lisa ve Romeo!

(Şarkı bitince, torbayı koltuğa bırakır ve çıkar. LÜKRETİA'nın odasından çılgın gitar sesi. JÜLIET girer, Elinde file, içinde turplar? Gene öfkeyle LÜKRETİA'nın odasına dalar ve gene sahne arkasından kavga sesi)

JÜLİET: Yeter be! Yeter be! Kafa denir buna! Derslerine çalışsana!

LÜKRETİA: Karışma bana! Willie ile basıp gideceğim!

JÜLİET: Şurdan şuraya gidemezsin! İzin vermiyorum, anlaşılma mı? Baban da izin vermiyor. Hiç bir yere gidemezsin!

(bir tokat sesi: JÜLİET, sendeliyerek odadan çıkar)

JÜLİET: Yazıklar olsun sana verdiğim emeklere. Meğer koynumda bir yılan beslemişim! Öz anacığın el kaldıran bir yılan! Bunları sana o Willie olacak herif öğretti, değil mi? Sürtük! Kaltak! Orospu!

(Bitkin koltuğa yığılır, altında kalan torbaya çeker, elinde sallır)

Sen de az değilsin! Kızımın babasını elimden alacağın, öyle mi?

Bir şeye benzesen, içim yanmaz. (torba yerededir, üzerinde tepinir) Sürtük! Kaltak! Orospu!

(orta kapıdan yavaşça RAHİP LORENZO girer)

RAHİP: (JÜLİET'in torba üzerinde tepinme temposu ile) Hop! Hop! Hop!
(sahnenin kenarına doğru dümdüz yürür)

JÜLİET: (son dakikada arkasından yakalar, çeker, koltuğa oturtur, elini öper) Davranışımı bağışlayın, kutsal peder. Ama Lisa beni çileden çıkarttı. (torbaya bir tekme atıp, yatağın altına gönderir.)

RAHİP: YERYÜZÜNDE YAŞAYAN EN KÖTÜ ŞEYİN BİLE
ÖZEL BİR İYİLİĞİ DOKUNUR YERYÜZÜNE.

JÜLİET: Yok canım, ne iyiliği dokunacak ki lânet olası torbanın? Lisa benim kocamı elimden aldı, kocamı!

RAHİP: Ay sen evlimisin kızım?

JÜLİET: Ne yazık ki evliyim ama artık ayrılmaya karar verdim.

RAHİP: Hiç sana yakıştıramadam, ayıp, günah...neydi adın..?

JÜLİET: Ophelia.

RAHİP: Tamam, peki. İyi ama ben neden buraya geldim?

JÜLİET: Bana yardım etmek için geldiniz, kutsal rahip Lorenzo. Sorunlarımdan size söz etmiştim. Bilmem hatırladınız mı?

RAHİP: Hatırladım.

JÜLİET: Baksen!

RAHİP: Unuttuğumu hatırladım.

JÜLİET: Bu da bir aşama. Kutsal peder, anlayacağınız, o günden bu yana kocamla aramız daha da beter oldu. (Rahibin ayaklarının dibini işaret ederek) Çökeyim mi?

RAHİP: Çok kızım!

JÜLİET: (bir örtü alır, yere yayar, üzerine dizleri üzerine çöker) Önce size bir şey sormak istiyorum, kutsal peder: Romeo ile benim nikâhımın geçerli olduğundan emin misiniz?

RAHİP: Nikâhınızı ben kıydığıma göre, geçerlidir.

JÜLİET: Peki, kocamın, kocalık görevini yerine getirmediğini söylersem...?

RAHİP: Bu hazin olmakla beraber, nikâhınız gene de geçerlidir. Bak, birini öldürmüş olsaydı, o zaman....Bana bak kızım, yıllarca önce bir sarışın kadını o boğmamış mıydı? Desdemonayı...?

JÜLİET: Gene karıştırdınız, o başkasıydı.

RAHİP: Kimdi?

JÜLİET: Otthello idi.

RAHİP: Tamam, tamam, Veredikli bir zenci.....Arabın intikamı demişlerdi... demek o değildi senin kocan?

JÜLİET: Hayır, değildi.

RAHİP: İyi ama o zaman....

JÜLİET: Kutsal peder, bir çocuğu baştan çıkarttı diye suçlandırılmaz mı?

RAHİP: Hangi çocuğu?

JÜLİET: Beni.

RAHİP: Seni kim baştan çıkarttı?

JÜLİET: O:

RAHİP: O kim?

JÜLİET: Romeo.

RAHİP: Nikâhtan önce mi, nikâhdan sonra mı?

JÜLİET: Nikâhımızın kıyıldığı gece....bir de o gece, kutsal peder.

RAHİP: Dinle beni kızım, karı koca münasebeti, ayrılma sebebi olamaz. Senin evliliğin geçerlidir, geçerli.

JÜLİET: Peki ben ondan nasıl kurtulacağım? (Rahibin cüppesinin ceplerine sokar elini) Rahip Lorenzo.....piyesin orijinalinde kullandığınız zehirden hiç kalmadı mı?

RAHİP : (JÜLİET'in eline vurur) N'apıyorsun kız?

JÜLİET: (ona sokulur, gıdıklar, RAHİP memnun kıkır kıkır güler) Bir içimlik, bir kaç damlacık canım pedercğim.....şöyle mışıl mışıl uyutacak kadar.....Şöyle iki gün uysun bana yeter....o süre içinde dağları, tepeleri aşarım. Haydi, haydi tontonum....

(bir eliyle rahibin yanağını okşar, öteki eliyle de ceplerini karıştırır ve küçük bir şişe bulur, çıkarır. Sevinç ile rahibi şap diye yanağından öper. Rahipse onara JÜLİET'e sarılmaya uğraşmaktadır. Dışardan ROMEO'nun sesi.)

ROMEO: (bandtan) Jüliet! Jüliet! Evdemisin?

JÜLİET: Eyvahi, kocam! (biribirlerinden ayrılırlar)

RAHİP: Bu herif zaten münasebetsizin tekidir...¹eteklerini toplar, pencereden dışarıya atlar)

JÜLİET: (masanın üzerinde duran iki şarap şişesinin büyüğünün içine zehiri döker, sağına soluna bakar, sahne kararır)

KARA YILAN KİTİR KİTİR KESİLSİN
AT KAZANA FIKIR FIKIR KAYNASIN.
SEMENDER GÖZÜ, YARASA KIKIRDAĞI,
KÖPEK DİLİ, KURBAĞININ BAŞ PARMAĞI,
YILAN DİŞİ, ÇİYAN KUYRUĞU,
PUHU KANADI, KERTENKELE BUDU,
FOKURDASI PİSSİN KAZANDA,
CEHENNEM YEMEĞİ ACILIĞINDA!

Macbet. dördüncü perde, birinci sahn.

(çıkar)

W.SH.: (II.Rişar kostümü ile gelir)

Tanrım bu ne büyük üzüntü

Soğuk bir kış gecesi gibi

Yayılp yüreğime çöktü.

Vakit geldi, ders vereceğim ikisine,

Yeter, okudular eserimin hiçine.

Yaratanlarını kabul etmelidirler,

Kalmamış onlara keyfi hareketler

Yani onlara mı sorulacak fikirleri?

Ben ister yaşatırım, ister öldürürüm dilediğimi!

ROMEO: (girer)

W.SH.: (ona bakar, devam eder)

Oldukça mühim bir haberim var sana
Özel ulakla yetiştirildi mezarıma.
Nefes nefese geldi haberci oraya,
Ruhların sessiz dolaştığı karanlığa?

ROMEO: Kısa kesin de N'olmuş, söyleyin!

W.SH.: Olan oldu, ey soylu Romeo!

Tasarladığın hakikat oldu.
Alın yazısı, asla değişmez,
Kötü kaderin önüne geçilmez.
Artık yürüyor, ne de kendini taşıyor,
Döşeginde up uzun öylece yatıyor.
Yıllar yılı hep taşıttı kendini
Bu kez anlamıyacak taşıdıklarında bedenini.

ROMEO: (Hayret ve umutla) Willie, yoksa....?

W.SH.: Evet, anladın kimdeğin söz ettiğimi
Signora Capulet'in ruhunu teslim ettiğini.
Yıllar yılı ona sadık dadının kollarında
Merdivenlerde taşındı aşağıdan yukarıya.
Heyhat, senelerin yıprattığı kolları dadının
Kendini saldı, yükünü bıraktı üzerine basamakların.
Sarayın mermer taşları üzerinde kayınvaliden
Ah ne büyük acı, ruhunu teslim etti, aniden.

ROMEO: (yüzü aydınlanır) Yani...yani...şimdi..?

W.SH.: Bu acıyı taşıyacak sabrı Tanrının sana bahş etmesini dilerim, oğlum.

ROMEO: (kendini toparlar) Vah, vah, vah....ne feci....kimin aklına
gelirdi böyle bir son..?

W.SH.: Kimin aklına geldiğini bilemem Montague, ama kimin arzuladığını,
istediğini.....

ROMEO: Ne de kötü bir kaderi varmış!

W.SH.: (karamela beyiti okur gibi)

Ne fayda var önce servetten
Dügersen taş üstüne merdivenden?

ROMEO: Ay, bir türlü inanamıyorum.....

W.SH.: KESENE YETECET KADAR PARA KOY, Montague!

Büyük acın hafifler belki o zaman,
Kanunî hakkını cebine indirdiğin an.

Bir varis olmadığına göre başka,
Jüliet'in kocası olarak hakkını ara!

ROMEO: Na kafa! (kafasına vurur) Bense ondan boşanmaya karar vermiştim,
üstat!

W.SH.: (entrikaca)

Neyse ki bu felâket olmadı hakikat!

Diyecektin sonra bin kerre, heyhat!

Yalnız, hatırlatması benden, yani Jüliet!

Demek istiyorum ki..olursa bir ikinci felâket;

Sana kalacak, evet sana, bütün bu servet!

ROMEO: (alçak sesle) Susun! Devam etmeyin! Bir tek kelime bile duymak
istemiyorum!

W.SH.: DÜNYA HİÇ BİR YASA KOYMUYOR SENİ ZENGİN ETMEK İÇİN,

ÖYLEYSE ÇİĞNE ONU, ZÜĞÜRTLÜKTEN KURTUL, AL ŞUNU!

(cebinden küçük bir kırmızı şişe çıkartıp, verir)

ROMEO: (bir kaç adım geriler) Ne bu?

W.SH?O Sorma!

Değil miydi bu senin istediğin?

Daha evvelce de kullandığın?

ROMEO: Sen bunu nereden buldun?

W.SH.: Bu şişeyi daima taşırım yanımda

Piyes yazarken, birden anında

İmdada yetişir bu küçük şişe,

Zehirlerim birini, çok yarar işe!

ROMEO: (çekimser şişeye uzanır, alır) Nasıl kullanılacak? Üzerinde yazılı mı?

W.SH.: Bilirsin canım, Mantuadaki eczacının..

Sahibi şimdi bir ecza fabrikasının. (şişeyi eline alır, üzerini
okur)

ŞUNU HERHANGİ BİR SIVIYLA KARIŞTIRIP İÇİVER

HANİ SENDE YİRMİ KİŞİNİN GÜCÜ OLSA DA

BİTİRİVERİR İŞİNİ.

ROMEO: Benim mi?

W.SH.: İçecek olanın. (zerinde durarak) İçecek olanın, anladın, değil mi?

ROMEO: Korkuyorum.

W.SH.: İSTELİK BİZ DE YAYGARAYI BAŞAR
ÖLÜMÜNE YANAR YAKILIRSAK....?

ROMEO: Ay, n'olursunuz, susun! O benim biricik kızımın annesi!

W.SH.: Onu biliyoruz da, kimdi babası? Düşün bunu Romeo Montague, şimdi sırası!

ROMEO: Siz bir canavarsınız, üstat. Sizin aklınıza gelen rezaletler, kepazelikler, entrikalar kimsenin aklına gelmez.
(elinde zehir şişesi ile arkaya çekilirken, sahne ağır ağır kararır, bir kaç saniye sonra sahnenin önüne gelen SHAKESPEARE'nin üzerine spot düşer)

W.SH.: Pek haksız sayılmazsın benim Romeom.
Rezaletler, kepazelikler, cinayetler
iharetler, fitneler, dalavereler
Bunlarla doludur yazdığım eserler.
(Bundan sonraki SHAKESPEARE'nin monoloğu yerine SHAKESPEARE'nin şarkısı de yer alabilir, ya da monolog müzik eşliğinde söylenir)

SHAKESPEARE'nin MONOLOGU

Sizler oturmuşsunuz yerlerinizde
Yarı Dehşet, yarı keyif yüzlerinizde
Yürekten alâka ile seyrederken sahneyi,
Dertlendirir sizi bu sevdalılıların kaderi.
Tam o ara bir soytarı atar takla
Az evvelinutur, atarsınız kahkaha.
Aslında yoktur gülecek bu kadar-
Piyeslerimde hep doğru söyler soytarılar.
Bilmem anlatabildim mi başarısını eserlerimin
Aynasıdır onlar iyi ve kötü karakterlerin.
Dehşet ve zevk, el eledir daima,
Sadakatla at başı gider, hile, aldatma!
Bu böyledir, oldum olası, bildim bilesi
Gene devamedecektir aynı eskisi gibi.
Ve şimdi bekleyin oyunun finalini!
Artık bekleyin oyunun finalini!

Çevirmenin notu:

Daha önceden elimdeki teksten bir sahife önceki monologu çevirmiştım. Bu kez elime geçmiş olan yeni tekste şimdi izleyecek olan monologu bulup, onu da çevirdim. Elimdeki kasette ise, hernekadar ilk mezürler şarkı gibi SHAKESPEARE tarafından söyleniyor ise de, hemen monologa geçiyor ama altı bölümden oluşan tekstin ancak dört bölümünü söylüyor, bu nedenle notaya bu teksti geçirmedim, rejisöre kalmıştır.

Burada ayrı bir sahneyi işaret edeceğim! Bandta ROMEO, SHAKESPEARE ve DADI arasında bir terzett var, başta ROMEO ile DADI'nın duetinin tekrarı, yalnız piyesin tekstinde böyle bir sahne yok. Bilginize.

SHAKESPEARE'NİN MONOLOGU:

Bu dünya bir Shakespeare sahnesi
Shakespeare sahnesi bu dünya.
Bu sahnede suç ve ceza gibi
Ölüm ve hayat sergilenir
Para ve güç peşindekilerin
Doymak bilmeyen kodamanların
Tutmak için başlarındaki tacı
Olurlar soytarıların maskarası.

Çeşitli çeşit ve peş peşe
sunulur bekleyen seyirciye
Bir gülsünler, bir ağlasınlar diye
Bazen dona kalır izleyenler
Bazen güler, iki büküm olur,
Bazense kendini benzetir
Son derece rahatsız olur
Son derece rahatsız olur
Boy boy krallar, hırsızlar
Sarhoşlar, kıskanç araplar
Çıplak nefretle, gerçek sevgi
Mutluluk ve çılgınlık, hepsini
Göreceksiniz, hatta tepeleme
yığılan sayısız ölüleri de
Şiirsel üslupla getirdim dile
En olmayacak görüntüleri bile.

Bütün bunlar meraklı seyirciye
 Hayatın renkli cilvesini
 Haksız kaderin kötü oyununu
 Gözü kör razı edencesine
 Kodamanın büyük değil de
 zavallının küçük olmadığını anlar,
 Ve son derece rahatsız olur
 Son derece rahatsız olur.

Sanatçının rolü kâh korkunçtur
 kâh komik ve de masum
 İnsanın kaç çeşit olduğunu
 isterim ki seyirci görsün.
 Coşku içindeyken düşmeli kedere
 Hasretlipektiririm tüm sevişenlere
 Tatlılık dönüşmeli acı lezzete
 Acınacağı sahip ederim paraya, servete.

Aslını isterseniz duymak eğer
 Çıplak gerçeğe verdikçe değer
 Seyirci burada bulmalı kendini
 Duymalı kendi vicdanının sesini.
 Ha oturmuş arasında seyircinin
 Ha aynada görmüş çirkinliği içinin
 Maksadım, kesmeden burada sözümü
 Dışa vurmak insanların iç yüzünü.

(arka plânda davul ve boğuk ağız sesleri ile sahne kararır. SHAKESPEARE'nin üzerinde ışık oyunları. Oradaki bir yatak örtüsüne sarılır)

W.SH.: (mezardan gelen sesle) JÜLİET! JÜLİET!

JÜLİET: (elinde bez ve kova ile, bir hizmetçi gibi gelir) Ne var?

W.SH.: (aynı sesle) BEN BABANIN RUHUYUM,

JÜLİET: (ilgisiz) Yok canım...?

W.SH.: MAHKOMUM GECELERİ KARANLIKTAKİ GEZMEYE
GÜNDÜZLERİ ATEŞLER İÇİNDE YANMAYA

JÜLİET: Bana ne?

W.SH.: Sen, merhamet nedir bilmez misin?

JÜLİET: (temizliğe devamla) İşim yok da size mi acıyacağım? Bana kim acı-
acısın? Şu halimi görmüyormusunuz? Birazcık düşünceli davran-
dınız, bütün bunlar başıma gelmeyecekti. Ama hayır, 'iki düşman
aileyi' barıştırmayı bir kerre aklınıza koymuştunuz. Hani
şimdi moda olan bir meslek var, Arabuluculuk! Ona mı heves
ettiniz? İlle de bende mi deneyecektiniz?

W.SH.: Mademki suçu bende buluyorsun Jüliet?

Romeo'dan seni kurtaracağım,

Herşeyi düzelteceğim, evet!

JÜLİET: Baksen! Bunu birden nasıl karar verdiniz? Nedenini sorabilirmiyim?

W.SH.: Çünkü o bir Homo

JÜLİET: Kim homo?

W.SH.: Momo!

JÜLİET: Haydi canım siz de, Homo bile değil o.

W.SH.: Neden bana inanmıyorsun?

JÜLİET: Onu iyi tanıdığım için size inanmıyorum. Tamam, erkekliği yok
ama eşcinsel de değil. Olsaydı çoktan çakardım.

W.SH.: Benvolio'yu hatırla, Jüliet!

JÜLİET: Nesini hatırlayayım?

W.SH.: Canım....Romeo ile Benvolio....

JÜLİET: Sizin hiç bir şeyden haberiniz yok. Asıl Benvolio ile benim
aramda geçenler biliyormusunuz?

W.SH.: Yoo, işte buna çok şaşıttım....

JÜLİET: Şimdi bırakın bu homo numaralarını da, beni Romeo'dan kurtarmak
neden durup dururken aklınıza geldi, ha?

W.SH.: ...çünkü yaşlı validen, Signora Capulet...o soylu düşes....

JÜLİET: Şimdi başlayacağım soyumdan sopumdan....eee? N'olmuş soylu düşes Signora Capulet'e? (temizliğe engel olan SHAKESPEARE'yi durmadan itmektedir) Şöyle geçin....

W.SH.: ...sendeledi, tökezledi ve kaydı, düştü, benim bulduğum ruhlar diyarına göçtü!

JÜLİET: (umursamaz) İkinize de iyi eğlenceler.

W.SH.: Neden anlamak istemiyorsun verdiğim haberi? Saklamak mı niyetin içindeki derin kederi? (ona doğru bir adım atar)

JÜLİET: Dikkat! Orası ıslak!

W.SH.: (kararlı)

Yok artık, düşes göçtü gitti
Serveti üzerindeki hakları bitti.
Senin olacak bütün altınlar
Takılar, hanlar, hamamlar.
Açıkcası sana kalırdı eğer
Vermezsen Romeonun hayatına değer.
O seninle birlikte afiyetleziyecek,
Servetin altından girip, üstüne çöreklenecek.
O budala, o sersem ki önce seni iğfal etti
Bu yetmiyormuş gibi bir de zehirledi.
Lâyük değil o buna, ne edeceksen et!
ÖZÜR KILARAK GÖZLERİNİ
BAŞKA GÜZELLERE BAK, JÜLİET!

JÜLİET: (masa üzerindeki zehirli şarap şişelerinden birini eline alır)
Beni düşündüğünüz için çok teşekkür ederim ama sizin çevirdiğiniz dolaplar bana yazmaz. Haydi, yallah, yolunuza, toz olun! Gidin ve bir daha da buralarda rica ederim görünmeyin (üzerine basarak)
Bay Shakespeare!
(Sahne aydınlanır. JÜLİET öte berisi ile banyoya girer)
Zaten iyi bir oyuncu değilsinizdir, siz en iyisi vaz geçin bu hevesinizden de, gene piyes yazmaya devam edin.

W.SH.: (bozulmuştur. Üzerinden örtüyü çekip atar ve seslenir)
Lükretia! Laki, nerdesin?

LÜKRETİA: (odasından) Evdeyim...bir dakika bekle....geliyorum!

W.SH.: (sahnenin önünde)

SEN ENGEL OL GÜNEŞE PARLAMASIN RÖYLE

Engel ol sevgilimin bir dakikadan fazla benden

uzak kalmasına, bekletmesine

Bu bir dakika içinde isterim sizlere

Beni dinlediğiniz için teşekkür etmeye

Tanıdığınız için beni bahtiyarsınız aslında

Bilirsiniz çıkmam sahneye hiç bir oyunumda.

Ne mutlu, bu akşam tiyatroya geldim, diyene

Hasretimdir seyircimi yakından görmeye

İzin verin de arınıza katılıp

Elinizi sıkmaya, aşağıya inmeye.

(sahnedan iner, seyircilerin elini sıkar, imza dağıtır)

Nasılsınız soylu Beyfendi, ya siz, iffetli Hanımefendi?

Oyunu beğendiniz mi? Çok teşekkür ederim.....

(Seyirci ile olan bu sahne, alınacak reaksiyonlara göre ayarlanır. Bir tektir örneği:)

İyi akşamlar, adınızı rica edebilirmiyim? Benim adım William Shakespeare. Biz yazarlar halkla kontak kurmayı çok önemseriz.

ama ne çare ki pek fırsat bulamayız. İzlediğiniz bu oyun

benim değil. Ben, ağır başla, cinayetli, ihanetli, tüyler

ürpertici eserler yarattım. Siz beğendiniz mi bu oyunu Hanım-

efendi? Ya, hayret, demek beğendiniz? Müdüriyet adına memnun oldum.....

LÜKRETİA: (odasından çıkar. Bluejean giymiştir, sırtına gitarını asmıştır.
Elinde bir mektup. SHAKESPEARE'yi arar) Nerdesin, Willie?

W.SH.: İşte en son sevgilim. Ne şeker şey, değil mi?

LÜKRETİA: (onu görür, elini sallar) Hey, hey Willie....!

W.SH.: Çılgınlık beni çağırıyor! Oyun devam edecektir! (Sahneye çıkar)

İzlediniz oyunu, nasıl küçük düşürdüler beni

Ben de şimdi ispatlıyorum tam aksini.

Şu dal misali körpe kızı baştan çıkartarak.

Çok ararlar arkamdan evlât sevgisini

Bakın, kaçarken yakalanmasın diye

Rol icabı benzettim bir erkeğe.

Piyeslerimde ben böyle nice kızları

Pantolon giydirip, yutturdum erkek diye.

(LÜKRETİA'ya) Ne tarafa delikanlı?

LÜKRETİA: Hop dedik. Kimmiş delikanlı? Lakiciğini tanımadın mı?

W.SH.: İyi ki erkek kılığındasın.

LÜKRETİA: Ben erkek kılığında değilim, bunlar benim güncel giysilerim. Haydi, tüyelim Willie!

W.SH.: Şimdi kaçamayız, ortalık aydınlık, ayrıca piyesin gerilimli düğümü henüz çözülmedi.

LÜKRETİA: Kes traşı, Willie, fazla bekleyemem, bak, veda mektubunu da yazdım (masanın üzerine kor, şarap şişesine dayar) Kaşıyoruz, pilot olacağız. Her akşam da piyizleneceğiz. Korkunç güzel olacak. (onu pencereye doğru çeker) Benim için piyesler yazacaksın, değil mi? Bütün baş roller benim olacak, değil mi?...Biri bitince, yenisini yazacaksın, okey mi?

W.SH.: Tecrübeli bir erkek olarak elimden geleni yapacağım....

LÜKRETİA: (sözünü keser) Yemem ben bu ayakları....Asıl tecrübe bende abicim. Gel! Yaşam bizi bekliyor! (pencereden dışarı atlar) Sallanma, gelsene be, Willie!

W.SH.: İçim, koş, derken oluyor mani aklım,

Boş ver be Shakespeare, dersin

Bu kızla Hippiliği tattım! (arkasından atlar)

ROMEO: (az sonra orta kapıdan yavaşça ROMEO girer; ürkek çevresine bakar, alçak sesle) JÜLİET! (gene alçak sesle) Evdemisin?

(normal sesle) Yok...daha iyi...(cebinden kırmızı zehir şişesini çıkarır, küçük şarap şişesine boşaltır)

ROMEO: ACI ÜSTÜNE ACI, KAN ÜSTÜNE KAN
KAYNA KAZANIM KAYNA, YAN ATEŞİM YAN!

Tamam, bu da oldu. Şimdi....? İnsan karısını zehirlemeye karar verince ne yapar? (bağırır) LAKİ! Gene nerelerdesin? Kalk da derslerini çalış! Laki diyorum! (onun odasının kapısını açar, başını içeriye sokar)

JÜLİET: (banyodan) Ne bağırıp duruyorsun be? Zaten başım ağrıyor....

ROMEO: Laki odasında yok, gitmiş! (mektubu görür) Bu ne? (açar)

JÜLİET: (banyodan çıkmıştır) Gittiği yeri yazmıştır. Akıllanıyor.....

ROMEO: (dehşet içinde okur)

İğrenç annemle babama,

Sizi tümünden terk ediyorum. Willie ile yaşamak, aşkı tatmak üzere gidiyorum. Allah ikinizin de belâsını versin. Sizden ölesiye nefret eden kızınız

Lükretia'

(perişandır) Gitmiş....o ahlâksızla....dedesi yerinde o herifle...

JÜLİET: Evimize sokmayacaktık, Romeo. Her olaydan bir trajedi yaratmak merakında....ah!

ROMEO: Bıkmadı bizimle uğraşmaktan....

JÜLİET: Biricik evlâdımızı da elimizden aldı.

ROMEO: Yaşlı günlerimizin desteğini....

JÜLİET: Amerikaya mı kaçtılar dersin? Romeo...?

ROMEO: Evet...?

JÜLİET: Amerika keşf olundu mu?

ROMEO: Maalesef keşf olundu. ^{ve}.....ah, ah, ~~ben~~ talihsiz bir babaymışım.

JÜLİET: (zehir döktüğü şişeden bir bardağa dolduru) Benim zavallı Momo-cuğum, al iç, iyi gelir, rahatlarsın.

ROMEO: (o da zehiri döktüğü şişeden karısına ikram eder) Beraber içelim, sevgili karıcığım.

(bardakları tokuştururlar ve içerler, bir yandan da dikkatle birbirlerini süzmektedirler. Giderek içkinin etkisi altına girerler.)

ROMEO: Laki'nin geri dönmesine...tab başına, mutsuz ve gebe....

JÜLİET: Ev onsuz sessiz kaldı....bize artık kim gitar çalacak?

ROMEO: Kimse, hiç kimse.

JÜLİET: İsabet, içelim!

W.SH.: (arka görünür, ROMEO'ye bazı işaretler yapar) gider.)

ROMEO: Beni bırakıp gitti....beni rezil etti....onu evlâtlıktan red ediyorum.....bundan böyle benim Laki diye bir kızım yok! Ben artık onun babası değilim.....Jüliet, ben Lükretia'nın babasıyım, değilmi?

JÜLİET: Bırak şimdi, Momo, iç!

W.SH.: (sahnenin öteki tarafında görünür, JÜLİET'e işaretler yapar) gider.)

ROMEO: Sağlığına içiyorum, Jüliet. Biliyormusun, kaç kez, Lükretia benim kızım mı diye düşünmüşümdür. Çünkü bana hiç benzemiyor.... ben sakiniyimdir, sabırlıyım....dengeliyimdir....

JÜLİET: Ve de şişmansındır....

ROMEO: (zorla gülümser) Tamam, daha da şişmanım, oldu mu? Benim kızım mı, değil mi, bilmek istiyorum. Jüliet, açıkca söyle: Kim bu kızın babası? Bunca yıldan sonra artık söyleyebilirsin canım, he...he?

JÜLİET: Sıkmasana canımı, Momo. Şurada oturmuş, perişan bir halde, biricik kızımız acaba nereye gitti diye dövünürken, sen, nereden geldi diye sorup duruyorsun....

ROMEO: (sert) Kimdi?

JÜLİET: Karıştırmâeski defterleri!

ROMEO: Orsino'muydu? Pek dolaşırdı sizin bahçede. Herhalde babasının hayrına bütün gününü orada geçirmezdi, değil mi?

JÜLİET: Hey gidi günler hey, birden aklıma Benvolio geldi....

ROMEO: Benvolio'mu? Şimdi o da nerden geldi aklına? Hayır, olamaz, olamaz.

JÜLİET: (iyice içkinin etkisindedir) melodik) Oldu da oldu...Benvolio da, Benvolio!

ROMEO: (onun da dili ağırlaşmıştır) Sen yalan söylüyorsun. Sen karıştırıyorsun olayları, sen abartıyorsun....Benvolio beni hiç bir zaman seninle....pardon, seni benimle...hiç bir zaman ve de asla. Karşı koyuyorum, mümkünü yok. (seslenir) Willie!

- JÜLİET: Willie gitti....Willie gitti....Willicik yok....cik cik cik yok....
(Sarhoş gülmeleri)
- ROMEO: Bunda bu kadar gülecek ne var?
- JÜLİET: (peltek) Cik cik cik....
- ROMEO: (kendini toparlamıştır) Şimdi gülmek nedemekmiş, görürsün.
Beni iyi dinle. Artık söyleyeceğim!
- JÜLİET: Söyleyeceksen söyle, be!
- ROMEO: Söylüyorum: Lükretia senin kızın değil!
- JÜLİET: (birden ayılır) Yok be?
- ROMEO: Bir dakika, evet...fena bozulacaksın ama bilmen gerek, Lükretia-
nın babası benim ama annesi se değilsin. Onu başka bir kadından
edindim ve sana yutturdum. Ne bakıyorsun öyle yüzüme? Sana hiç
benzemediğinin fark etmedin mi?
- JÜLİET: (çok gülmektedir)
- ROMEO: Özür dilerim ama bu bir gerçek. Sana bu gerçek acı gelmiş olabilir
ama.....
- JÜLİET: (giderek artan bir keyifle onu dinlemektedir) Özür dilemem gereksiz,
çünkü ben bu habere çok sevindim. Senden ayrılmam için nihayet
elime bir koz geçti.
- ROMEO: Sen benden ayrılmak mı istiyorsun?
- JÜLİET: Evet, hem de tam yirmidokuz yıldan beri. Nihayet olacak.
- ROMEO: (acı) Nasıl nihayet olacakmış bakalım, göreceğiz. Ayrılmak için
bunu kanıtlamalısın, ya da benim rızamı almalısın. Nasıl olsa
kanıtlayamayacağın gibi, benim rızamı da alamıyacaksın.
Sen hava alırsır, hava.
- JÜLİET: Nedenmiş? (seyirciye) Aslında boşuna tartışıyoruz. Nasıl olsa
bir kaç dakika sonra tahtalı köyü boylayacak. (ROMEO'ya) E, anlat
bakalım, neden istemiyorsun senden ayrılmamı?
- ROMEO: Çünkü toprağı bol olsun sevgili anneciğın sana çok büyük miras
bıraktı da ondan. Ben de senin kocan olarak kalan servetin yarısına
sahip olacağım da ondan. Şimdi ben sahnenin önüne gideceğim,
o ara sen de vereceğın yanıtı düşünebilirsin. (sahnenin önüne
gelir)seyirciye) Ne yanıt verirse versin, nasıl olsa az sonra
nalları dikecek.

JÜLİET: Aman Momo, senin bu kadar aşağılık bir insan olduğunu hiç bilmezdim. Meğer sen...sen...bir pezevenkmişsin!

ROMEO: Olabilir. Hiç olmazsa zengin bir pezevenk. Bu şartlar altında sana yeni baştan aşık olabilirim karıcığım.

JÜLİET: (onu iter) Git, git başımdan, pis sarhoş!

ROMEO: (peşinde) Sen de sarhoşsun kuzucuğum. Ama ben seni gene de seviyorum. Balkonun altına nasıl gelmiştim, değil mi? Bir dakika.. aklıma gelecek dediklerim.....

JÜLİET: Dokunma bana! Git! Nefret ediyorum senden!

ROMEO: Yok canım, öyle dememiştim. Başka şeyler söylemiştim... (JÜLİET, kendi tarafına yatağa uzanır. ROMEO, kendi tarafına oturur. Bundan sonraki sahnede, o yılların aşk dialoguna kaptırırlar kendilerini. Giderek söylemiş oldukları sözlerin güzelliğine hayran kalırlar. Bu kadar eşsiz duygusal sözcükler dudaklarından döküldükçe, etkilenirler ve sonunda ROMEO başını JÜLİET'in kucasına bırakır.)

Sana doğru başımı kaldırmış ve alçak sesle demiştim ki:

AŞKIN HAFİF KANATLARIYLA AŞTIM SU DUVARLARI
ÇÜNKÜ TAŞ SINIRLAR AŞKI DURDURAMAZLAR,
HEM AŞKIN GİRİŞİP DE BAŞARAMADIĞI NE VAR Kİ?

JÜLİET: Bahçeden gelen sesini duyar gibi olmuşum ve sana sormuşum:

KİMİN YARDIMIYLA BULDUN BURAYI?

ROMEO: ARAMAYA BAŞLATAN AŞKIN YARDIMIYLA.

O BANA AKIL VERDİ, BEN DE ONA GÖZ OLDUM.

JÜLİET: BİLİYORSUN, YÜZÜMDE GECENİN MASKESİ VAR,
YOKSA DEMİN SÖYLEDİKLERİMİ DUYDUĞUN İÇİN
KIZ UTANMASIYLA KIZARIRDI YÜZÜM.

GÜZEL ROMEO, SEVİYORSAN BENİ

AÇIKÇA SÖYLE.

ROMEO: SEVGİLİM, ŞU MEYVE AĞAÇLARININ TEPEİNİ
GÜMÜŞLEYEN KUTLU AY ÜZERİNE YEMİN EDERİM Kİ...

- JÜLİET: AH, YEMİN ETME AY ÜSTÜNE
HER AY DEĞİRMİ YÖRÜNGESİNDE DEĞİŞEN
O KARARSIZ AY ÜSTÜNE; AŞKIN DA
ONUN GİBİ DEĞİŞKEN OLUR SONRA.
(onu okşar, sonra hıçkırarak başını yana çevirir)
Momo, ben seni zehirledim.
- ROMEO: Ben de seni zehirledim.
- JÜLİET: Öleceğiz.
- ROMEO: Beraber öleceğiz.
- JÜLİET: Seni ilk günkü gibi seviyorum!
- ROMEO: Allah benim canımı alana kadar seni seveceğim.
- JÜLİET: Aynı sonuca daha az masraf ederek gelebilirdik.
- ROMEO: Evet, otuz yıl önce ölmüş olsaydık.
- JÜLİET: Shakespeare'nin plânladığı gibi.....
- ROMEO: Meğer ni işini bilir İngilizin tekiymiş!?
(kalbini tutar) Zehir!
- JÜLİET: (aynı şekilde) Evet, zehir! (kucaklaşırlar, birlikte uzanırlar.
Sahne kararır. TOSCA'nın kurşuna dizilme sahnesi müziği.
İtalyanca. Müzikle beraber SHAKESPEARE girer, üzerine spot vurur.
Sahnenin ortasında müziğin bitmesini bekler)
- W.SH.: HÜZÜNLÜ BİR BARIŞ GETİRİYOR BU SABAH BİZE,
GÜNEŞ KEDERİNDEN YÜZÜNÜ GÖSTERMİYOR.
GİDİP UZUN UZUN KONUŞALIM BU ÜZÜCÜ ŞEYLERİ.
KİMİ BAĞIŞLANACAK, KİMİ CEZA GÖRECEK.
DANA ACIKLI ÖYKÜ DUYULMAMIŞTIR, BİLİN,
BU ÖYKÜSÜNDEN ROMEO'YLA JÜLİET'İN. (çıkar)
(sahne aydınlanır, az sonra)
- ROMEO: (yavaşça başını kaldırır) Gitti mi?
- JÜLİET: Çok şükür, def'olup gitti. (yataktan iner)
- ROMEO: (SHAKESPEARE'yi taklitle) "Güneş kederinden yüzünü göstermiyor...."
İlle de en son dakikaya kadar kendi idare edecek.
- JÜLİET: İnşallah ölüm sahnesini yutturmuştur da, bir daha gelmez, Stratford'daki mezarından da hortlamaz. Başka türlü kurtulamıyacaktık bu çok bilmişten.
- ROMEO: (bardağına içki kor) Sen de içmek istermiydin?
- JÜLİET: Teşekkür ederim, istemedim. Bana bak, şaraba kattığın o berbat şeyi nerden buldun?

- ROMEO: Her zamanki gibi tiyatro idaresinden. Biliyorsun, aslında ahududu şurubu olacak ama masrafları kısma dertlerinden.....
- JÜLİET: Seni bilirim, ahududu şurubu vermişlerdir..onu kuliste sen içmişindir, şaraba da boyalı bir su dökmüşsündür.
- ROMEO: Haydi canım sen de, ne münasebet?
- JÜLİET: Ben senin ne pis boğaz, ne arsız olduğunu bilmez miyim..
- ROMEO: Sen kendine bak, çürük turpları bana yedirirken iyi, değil mi..? (boğazını işaret eder) Şuramda kaldı, boğuLAKTIM?
- JÜLİET: Nerde o günler..?
- ROMEO: Nerde, öyle mi? (howozlar gibi biribirlerine saldırırlar)
- JÜLİET: Obur sen de, şu haline bak! Çek karnını içeri!
- ROMEO: Ben mi oburum, ben mi? Tek yediğim turp, senin pişirdiklerini yiyecek olsam, çoktan açlıktan geçerip gitmiştim.
- JÜLİET: Sen benim kısıımı.....
- ROMEO: Maşallah, soylu bir aileden geldiğine bin şahit ister, Shakespeare' nin ünlü bir kahramanı böyle konuşsun, ha? Terbiyesiz!
- JÜLİET: Şimdi senden de, Shakespeare'den de başlayacağım. Sen onu bunu bırak da bana ne zaman hizmetçi tutacaksın, ondan haber ver. Aksi halde bu iş burada biter!
- ROMEO: Aman ne duruyorsun,,bitir, bitir, bitsin artık! Bitsin!

(Neşâeli bir müzik başlar, yükselir, onların kavgasını bastırır. Perde kapanır, açılır. ROMEO ile JÜLİET kâh biribirlerine sarılmışlardır, kâh kavga etmektedirler. Üçüncü kez selâm ve selâma SHAKESPEARE de katılır.)

S O N

Ephraim Kishon
Postfach
CH-8040 Zürich
Tel. 01/492 48 22
Fax 01/493 54 11

Klavier-Auszug

TARBA KUGUYDO JÜHET

Es war die Lerche

Heiteres Trauerspiel mit Musik

von

Ephraim Kishon

Songtexte: Werner Wollenberger

Musik:

Poldi Schätzmann

Geviai: NÄHE KUNTAJ

Copyright bei Poldi Schätzmann & Ephraim Kishon
Apter Street 8, Tel Aviv, Israel

Reihenfolge der musikalischen Nummern:

	Seite
1.) Eingangsmusik zum 1. Akt	3
2.) Romeos Abwaschlied	4
3.) Duett: Romeo - Amme	6
4.) Zwischenlied: Romeo	8
5.) Recitativ der Julia u. Gebetgesang	9
6.) Auftritt: Pater Lorenzo	13
7.) Duett von den Kindern (Romeo u. Julia)	14
8.) Zwischenmusik vor der Pause	18
— —	
9.) Eingangsmusik zum 2. Akt	18
10.) Romeos Liebeslied an Lisa	20
11.) Hexenzauber der Julia	24
12.) Terzett: Shakespeare - Amme - Romeo (mit Nach Tanz)	24
13.) Shakespeare - Song	30
14.) Schlußmusik	33

Eingangsmusik zum 1. Akt

3

andante

① *pp*

rttard.

con moto

Repetition

bis zu Julius

Text: „Karlveit
edechweis“

Romeo: (Recht!) Tümp! Romeos Abwaschlied
Julia: (Geschirr!) Bulaşık! Romeoun Bulaşık Şarkısı

4

(2) Video maro quando belle centi-

mante — come tue qui tremante cassotato tu fai-son.

vero na nm aetm göneşi
Tutardım gitar elimde
gel aydınlet seni benim
şimdi önlük belimde

NaKa zoni ve şpagetti
İşin yoksa sie ov yıka
Bınlar erkek işini?
Doldurmuş tika başa

Romeo: Bir adım b'a pi'ne't ayak kayar
g'umb'örtü ve yerde

3 Duett: Romeo - Amme

allegretto

ROMEO - DADI

Romeo:

bir ve ki , üç ve dört , canım dadı , dans edelim , eşsiz dadı

(Amme) DADI:

Çap km dadı , Rüyaları ... kadını bir yu ka zı

bü aşı gı , ha şif de gie kayna na bü yu ka rı

Romeo!

İKİSİ!
Beide:

aga gı Aman dadı sakın ha! Ya ka yarsa

mit Swing, leicht

Sağ ayak Der ken birden sol ayak kim bi lir i,

Romeo

kim he der? Olu rum ben mi lyo ner!

Olu rum ben mi lyo ner!

trium

Romeo: Adieu meine Süsse... ich liebe dich... Komm bald wieder,
Womöglich in Trauer... Arrivederci!

4. Romeo's Zwischenlied

allegretto

ROMEO INTERMEZZO

trump

Blues Tempo

bin yu kavei bin aşagi ha fil di gıl kay na na ..
Ya kayarsa sağ ayak

bin yuhazibü aşagi Aman! daadi sakın ha!
Der ken binden sol ayak Kim biliz kim ne der

Olurum ben milyonöz

JULIETIN DUASI *subito* *rubato* *9*
 recitativo [Pater: Benedicite in nomine patris et matris et filii.
 et. . . . Amen:]

Ge rekli herkese her zaman her yerde mülka-

(5)

Ped.

ka evet bin korymev melek il tiyara ve

Ped.

hasraya ve hayvanlarla koca lara ve anaya

bebe ye kiza ve oğ lara doyum suz varılara

Ped.

ve lānet ōla sī koca lara yok mu kocu -

Gebetsgesang
freies u. lebhafteres Tempo

yüce melek? Santo A — no — my — mu

kut süz la sin dua sine Kulak ver yardım

et se ne ne der anla maz sin hâli mizi sen?

Handwritten musical score for the first system. The vocal line is in G major (one sharp) and 2/4 time. The lyrics are: "Çek ti ği mi z zı kın tı yı ve de ezi ye ti". The piano accompaniment consists of chords in the left hand and single notes in the right hand.

Handwritten musical score for the second system. The vocal line continues with the lyrics: "kõ cam ı gõ ne çek gõ zû m yok". The piano accompaniment continues with chords and single notes.

Handwritten musical score for the third system. The vocal line continues with the lyrics: "Kur tar be ni az at et Özg ü ş ol ma lı m". The piano accompaniment continues with chords and single notes.

Handwritten musical score for the fourth system. The vocal line continues with the lyrics: "San to A - no - ny - mo". The piano accompaniment continues with chords and single notes.

arzu içinde titreyen bedeniyle daha fazla daya-

na mı ya cazım ueden anlamazsın hâlimi sen?

— ya şayan ya şayan bir erkeğin dudu-

yum dudu yum dudu yum dudu yum ben. aHacca:

6 Auftritt: Pater Lorenzo

langsam

Je-su Christ, Superstar!

Zwischenspiel

allegretto

trumm

1. 2.

cca:

D. S. bis
Auftritt B.

Julia: „So gehtes heute fast allen Kindern“

Romeo: „Na ja, die Kinder!“

Romeo moderato

14

Julia

(7)

İster Batı

İster

Ped.

R.

G.

Doğu

Dağlar da ve bayır da

Her

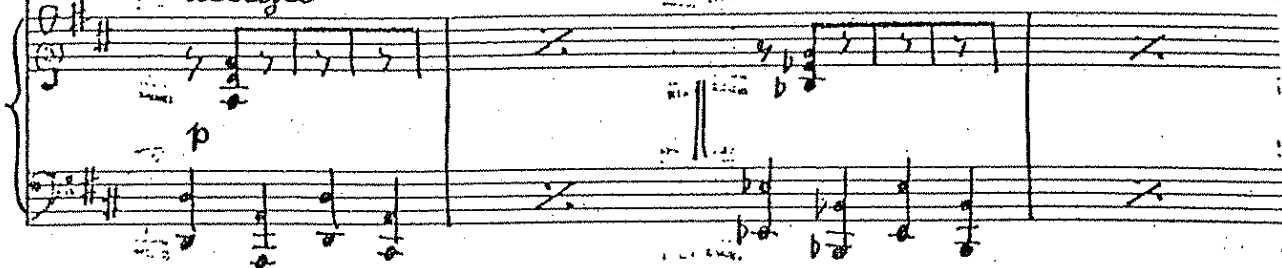
p

Her bir yerde ve her yerde Ana baba olmak zor Çocuklara kâğıtlatmak

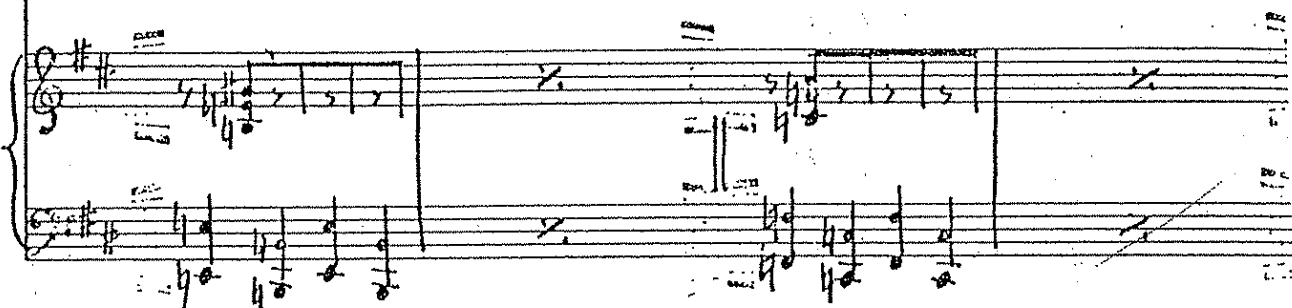
de ve ya kendikâğıtlatmak. Kendi istekleri neyse hep onu yapıyorlar

Romeo: Ben oyusta günlerce evimizden uzak
kaldım mı? Partiden partiye oğdip sarhoş

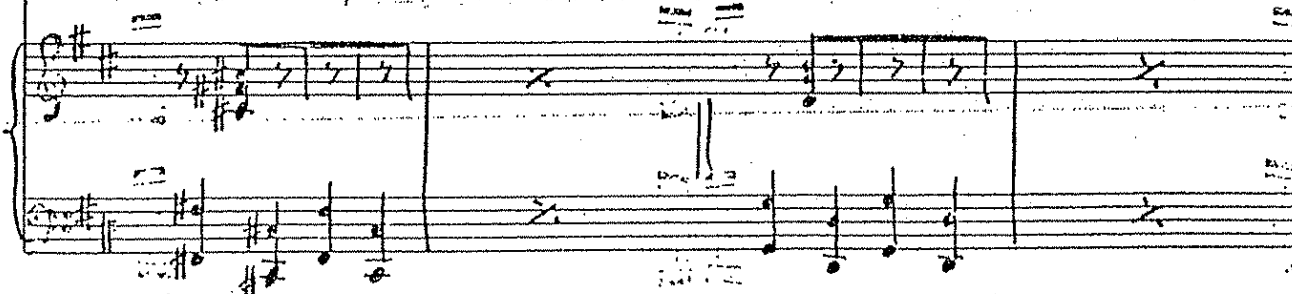
allegro

R. dedim mi? ilk gördüğüm kızın balkonuna
karanlıkta tiwandım mı?

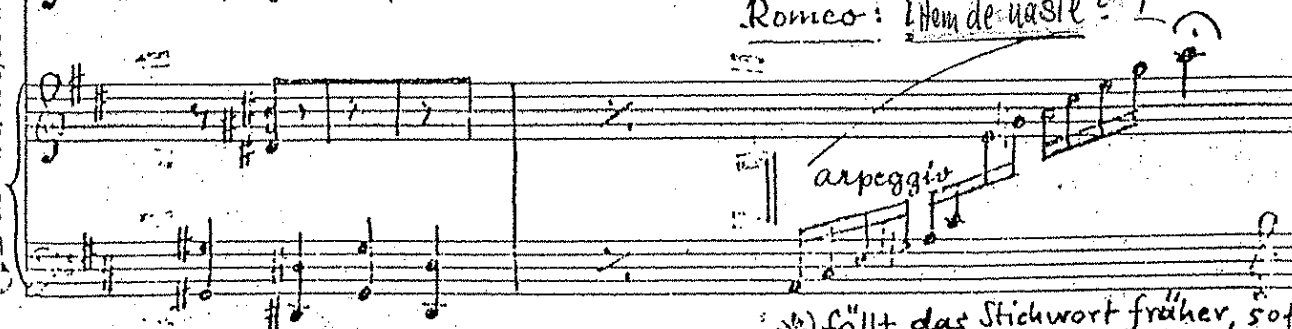

Julia: Ya ben? Oyaslarda babacığma yalan söy-
ledim mi hiç? ? Sevgili annemle babamın söy-

zünden çıktım mı hiç? Ben erden kağıtım
mi hiç?

S. Nr. 6, 12 Systeme

* fällt das Stichwort früher, sofo
den Ton A oder A7-Akkord anschla

Beide: Refrain

rain: 8. Ana lar ba ba lar ke sin ke sin şı ka ye ti

Refr.: Ana lar ba ba lar ke sin ke sin şı ka ye ti

Üç dört bin gön evrel siz de ge nç re ate ş li y di niz
ö f ke le uip kı z ma yın de li gi bi ba ğır ma yın!

Ço cuk lar ın is ya rı ne kö to ne de xe ri

Li bek le yin sa bu la ço cuk lar da o la

8 Bu na kın e ğ le sin ler ve de uş şet et sin ler!

10 cak Ana ve ba ba ge le cek on lar ın da ba zı na!

Julia: Aber andererseits — — — — —

Roman: Und ich andererseits

[jeden Takt 4x spielen, bis das Stichwort fällt, dann sofort auf A7-arpeggio!]

(D) (Es) (E) (F) (Fis)

in Oktaven

Julia:

R:

(G) (Gis)

arpeggio

D. S. al ϕ

Birahni eğlâsinler vede nefes alsınlar 3!

gelecek hepzi aynen onlarında başına

langsam

a tempo

Aradan ervel müzik

18

Zwischenmusik vor der Pause

8

gva

4/4

f Spieluhr-Effekt

(Müzikli saat efektli)

BİRİNCİ PERDE SON

Ende des 1. Aktes

İKİNCİ PERDE

2. Akt

GİRİŞ MÜZİĞİ

Eingangsmusik

andante

ritard.

The first system of handwritten musical notation consists of two staves. The upper staff features a series of chords, some with wavy lines indicating vibrato or tremolo. The lower staff contains a melodic line with eighth and sixteenth notes. The key signature has one sharp (F#).

con moto

The second system of handwritten musical notation consists of two staves. The upper staff has a melodic line with some rests and a wavy line. The lower staff has a continuous melodic line. The dynamic marking *mp-mf* is written between the staves.

mp-mf

The third system of handwritten musical notation consists of two staves. The upper staff has a melodic line with a trill-like figure. The lower staff has a continuous melodic line. The key signature changes to two sharps (F# and C#).

The fourth system of handwritten musical notation consists of two staves. The upper staff has a melodic line with a wavy line. The lower staff has a continuous melodic line. The key signature is two sharps (F# and C#).

The fifth system of handwritten musical notation consists of two staves. The upper staff has a melodic line with a trill-like figure. The lower staff has a continuous melodic line. The key signature is two sharps (F# and C#).

The sixth system of handwritten musical notation consists of two staves. The upper staff has a melodic line with a trill-like figure. The lower staff has a continuous melodic line. The key signature is two sharps (F# and C#).

10 Romeo's Liebeslied an Lisa

8va basso

/Romeo:

BU SARKIN

sana dır hisa, — sana dır — yalnız sana —

Parma, — Padua ve Pisa — Düşün ses i mi — Kim Kim varsa

6/8 12/8

Dünyadaki bütün insanlar

mp poco a poco cresc.

Amerika, Asya ve Afrika güneşe

Yıl - dırlara ve aya gitsin gitsin, se, sim gitsin, sesim,

6/8 12/8 8

Sen sen benimdin lisa!

gesprochen: Ti voglio (konnigmalen tekste var)
tante bene ... Ich erinnere mich der Nacht, in der ich sie zum erstenmal

stieg eine wohlige Wärme in mir hoch.

p con sentimento

mit Wasser füllte. Draußen gab es in Strömen, drinnen war es

Ich war nicht mehr allein. Ich hatte die Liebe meines Ehelebens gefunden!

bitter kalt. Ich legte sie in mein Bett und also geschied.

D. S. bis

Stichwort:

A-Hier
anschlag

Gesang:

caum disa, — aqkm lisa — yezim benim — Koyum —

p

da — canım lisa — Aşkım lisa — Desin —

ler — bu bir tar ba !

Değişmem — bin kermana —

İrinden — gelen o sesi — canım

Lisa aghim Lisa — Nerdesin nerdesin ? — Uzak

cresc.

dur ma ba na

decresc. — — — p

Mrrromrrra

(Bak : tekst)

Seviyöüm seni

Einmal ist sie fremdgegangen. Letztes Jahr.

p

Text bis Stichwort:

Handwritten musical notation for the final section of the page.

Stichwort:
I love You!

Canım lisa, Aşkın lisa, Kimse

Akkord
A-Dur

benze mez Sana Canım lisa, Aşkın

lisa bitiyorum : yumuşaklığına

Improvisation ad lib.
gliss.

tempo tenuto

İçli et - ba gürakça ... so ku -

f *meno mosso*

luzsun bana Artık var dünyada

f

bü'ğift kisa ve Romeo

f *ff*

8va bassa

8--1

JULIETIN ZEHİR KARIŞTIRMA MÜZİĞİ Sa: 32

11 Hexenzauber

(Julia)

feroce

misteriosa

(Text)

ff

mf

(Text)

(Text)

simile

ad lib. bis Abgang der Julia als Hexe

12 Tanzst: Romeo-Shakespeare-Amme

allegretto

2/4

mf-f

Romeo: Ein Rutsch! Shakespeare: Ein Knall! Romeo: Ein Plumps!

trium

R.+Sh.:

Sh.

R.+Sh.

1. x Eins u. zwei, drei u. vier, liebster Momo, glaube mir. Zwei u. drei und
Amme 2. x Ab u. auf, hin u. her, Schwiegermütter wiegen schwer. Ab u. auf und

drei u. vier u. dann ist es aus mit ihr. Ja! 1.
hin u. her. Sh. 1.
Liebste Amme, bitte sehr!

2. Amme:

Einen kleinen

2.

Stolperer auf der Treppe u. nicht mehr. Ab und auf, hin u. her,

Romeo:

A: Wer? Sh: Er. etc. . . .

und dann bin ich Millio-när!

A: Weiter mit der Vorstellung

Alle:

Auf und ab, hin u. her, Nudelsuppe hilft nicht mehr. Eins u. zwei

Romeo:

A: Es hilft dem Me
weder Macht noch
wenn er auf eine Man
treppe fällt!
R. + Sh: Ja!

drei u. vier, und ich wasch nicht mehr Ge-schirr!

Nach Tanz

8

allegretto

6/8

allegro molto

SHAKESPEARE NIN SAKI ILE KARSIK MONOLOGU

13

Shakespeare Song

Shakespeare: Von Mord und unerhörten Missetaten

sind meine Dramen bis zum Rande voll. //

1.) Die Welt ist

2.) ... wird das

tr.

Fm

G7

Cm

1.) ei - ne Shakespear-bühne, die Shakespearbüh - ne ei - ne

2.) Spiel von Schuld und Süh-ne auf Tod und Le-ben vor-ge

Weit. Drauf^{oben}

stellt. Das Spiel von je-nen großen Tieren, die auf der

Jagd nach Geld und Macht die Krone und den Kopf ve

lichen, die-soeil der Narr da-xü-ber lacht.

2
4

und so sieht denn im Thea-ter ein ge-neigtes Pub-li-kum,
Daß das Große nicht nur groß ist u. das Kleine nicht nur klein.

rit. molto 1.

daß das Leben kunterbunt ist u. das Schicksal blind und dumm.
Und so soll es, und so soll es, und so soll es sein ewig. 2.

rit. molto

2. FINE

sein! Da Kom-men Kö-ni-ge und Die-be, ein
nack-ter Haß und wah-re Lie-be dacht

Säu-fer, ein ver-lieb-ter Mohr und Ber-gen
ne-ben Glück und Wahn-sinn vor. Zu

tür-men sich die To-ten und nach dem zärt-lich-

sten Ge-dicht reißt schon der Rü-pel wie-der

zo-ten und grinst ins vol-le Ram-pen-licht.

(14) Schlußmusik FINALE MÚZIOI

act lib. italischer Volksmusik (Furianta, Santa Lucia, O sole mio etc.)

empfehlenswert: Tiritomba